

1988

1998

Duša, ki ji jo lutki vdihne manipulator (lutkar), jo naredi edinstveno, naj privzame obliko katerega koli živega bitja na svetu ali pa česa nenavadnega in popolnoma abstraktnega. V srce se nam ne usede telo, ampak duša, ki nas gane s skrivnostnostjo in svežino. To ni posnemanje življenja, temveč iskren, neraziskan in enkraten način izražanja.

(Suresh Dutta)

1988–89

Mi kosovirji

Zaigrajmo z lutkami

Zgodba o Ferdinandu

Rigorika, zvezda z neba

Mi kosovirji

Svetlana Makarovič

Ljubljansko lutkovno gledališče pravzaprav do sinoči še ni pokazalo, kaj vse po tehnični in izvedbeni strani omogoča tehnologija novega odra v Mestnem domu, od kombinacije lutkovnih tehnik, igralcev in mask do obes in navezav, višin in ugreznin, igre odrskega dekorja in igre svetlobe. Kot bi na odru gledali živo razstavo kake bogate Indije Koromandije. Kosovirji so namreč v izvedbenem, likovnem, animacijskem in igralskem pogledu spektakel par excellence.

Vladimir Kocjančič, Dogodki in odmevi, 22. 10. 1988

PREMIERA: 21. 10. 1988, VELIKI ODER LGL

režija in dramaturgija:

Edi Majaron

likovna zasnova:

Mik Simčič

glasba in korepeticije:

Lado Jakša

asistent režije:

Božo Vovk

lektor:

Jože Faganel

postavitev luči:

Marko Miklič

izdelava lutk in scene:

Anja Dolenc, Jože Lašič,

Silvan Omerzu, Mitja Ritmanič

(navezava lutk), **Daša Simčič,**

Miroslav Sokolovski, Franci

Suhadolnik, Mojca Vipotnik

premierna zasedba:

Glal

Karel Brišnik

Gilii

Irena Zubalič

Gi

Lučka Drolc

Ghul, Pedagoška gos

Blaž Vižintin

Snežna sova, Goskica, Siva

mačka, Kuzma, Deževna teta,

Snežna muca, Lebdivka

Nadja Vidmar

Mali krokodil

Jernej Slapernik

Mama krokodilka, Goskica,

Lisica, Snežna muca,

Lebdivka, Deček

Alja Tkačev

Ptič Kivik, Strašni Strašnik

Božo Vovk

Cepetalo, Goskica,

Snežna muca, Lebdivka

Nina Skrbinšek

Kuzmovka, Strašni Strašnik

Nace Simončič

Pingvine in Ljudi igrajo

vsi nastopajoči

animacija marionet

Peter Dougan, Breda Hrovatin,

Nina Skrbinšek, Jernej

Slapernik, Marko Velkavrh

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Božidar Miler, Miran Udovič

odrski mojster:

Milan Hrast

scenski manipulant:

Matjaž Pompe, Andrej Slinkar,

Cveto Škorja, Miroslav

Sokolovski

število ponovitev: **21**

število gledalcev: **3.533**

Kažipot in opozorilo

Na vsej prostranosti velikega odra na Krekovem trgu je v imenitno izdiferencirani svetlobi zaživel razkošni svet najrazličnejših lutkovnih tehnik in deziluzionističnih govornih in pevskih nastopov igralcev, ki nehalo biti vloge, temveč postanejo njihov »komentar«.

Lojze Smasek, Večer, 24. 10. 1988

Od obilja se zvrsti

Edi Majaron je igro »Mi Kosovirji« uprizoril kot musical, v katerem je ob »živi igri« uporabil celo plejado lutkarskih tehnik: veliko marioneto, ročno in senčno kostumsko in glavno lutko, masko in še kaj. Koncipiral je predstavo, ki hoče biti izrazit spektakel, ki »igra« na vse čute.

Milan Dekleva, Dnevnik, 25. 10. 1988

PREMIERA: 9. 12. 1988, VELIKI ODER LGL

Zaigrajmo z lutkami

Zlatko Krilič

dramaturška obdelava

besedila:

Milosav Marinović

prevod:

Nina Skrbinšek

režija:

Ljubomir Draškič

likovna zasnova:

Zlatko Bourek

asistent likovnika:

Gordana Krebelj

glasba:

Vojislav Kostić

lektor:

Jože Faganel

izdelava lutk:

Gordana Krebelj,

Anja Dolenc,

Jože Lašič,

Silvan Omerzu,

Mitja Ritmanič,

Franci Suhadolnik,

Mojca Vipotnik

premierna zasedba:

Pantomimik

Andrés Valdés

Baletka Siciljanka

Vesna Lubej

Zmaj Mario Javajski

1. glava

Božo Vovk

2. glava

Berta Bojetu

3. glava

Lučka Drolc

Gregor Guignol

Nace Simončič,

vodi **Breda Hrovatin**

Princ Muppet

Karel Brišnik

Rihard Dežnik

Blaž Vižintin

Pepe plemeniti Marionetti

Bojan Marošević

Pantomimik plemeniti Marionetti

Bojan Marošević

Eva Maska

Nadja Vidmar

Senčni Marko

vodita

Peter Dougan,

Marko Velkavrh

sodelujeta še

Andrej Slinkar,

Matjaž Pompe

vodja predstave:

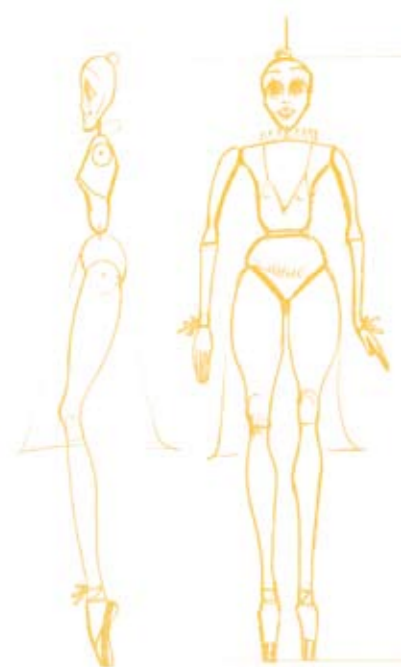
Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Božidar Miler

število ponovitev: **35**

število gledalcev: **6.768**

Celovitost gledališkega doživetja

Predstavlja se namreč kot celovit gledališki dogodek, ki je svojo izrazno večplastnost in prepletenost zmožnosti s posebno dogajanjso domiselnostjo, jasnostjo in smiselnostjo, predvsem pa z neko svojstveno očarljivostjo.

Dogajanje je gledališko totalno, saj gre za splet raznih vrst lutk (od marionet do ro-

čnih lutk, čez senčne lutke in še niz drugih), dramske igre, pantomime, baleta in zbornega pevtja. Vse plasti se imenitno dopolnjujejo. Nikjer si niso napotili. In tudi kot celota izvedba ni preobložena, pač pa organsko tako zliata, da zagotavlja gledalstvu kompletan gledališki (predvsem pa lutkovni) užitek.

Tako se brani profesija

V šibeniškem gledališču je ljubljansko Lutkovno gledališče ne le eno od najboljših, kot je poudarjeno v najavi, marveč najbrž naše najboljše lutkovno gledališče, prikazalo zelo domišljajski vodvil Zaigrajmo z lutkami Zlatka Kriliča v režiji Ljubomira Draškiča ter pokazalo kontinuirano napredovanje v odrskem izrazu. Ljubljanski igralci so v animaciji lutk, v odrski igri, pokazali vrhunski artizem ter dokazali s prakso, da je lahko lutkarstvo za igralca velik izziv, da mu lahko ponudi široke možnosti. Predstavo je (likovno) opremil Zlatko Bourek v maniri svojih najbolj zrelih lutkarskih stvaritev.

PREMIERA: 15. 12. 1988, VELIKI ODER LGL

priredba in režija:

Laci Cigoj

likovna zasnova lutk:

Kostja Gatnik

kostumografija:

Miroslav Sokolovski

glasba in korepeticije:

Aleš Kersnik

koreografija:

Janez Mejač

izdelava lutk:

Kostja Gatnik in
delavnica LGL

premierna zasedba:

Pripovedovalec

Iztok Jereb

Dama z rožami

Nina Skrbinšek

Bikec Ferdinand, Prvi bikec

Alja Tkačev,

vodi **Jernej Slapernik**

Mama, Tretji mož, Matador

Nina Skrbinšek

Drugi bikec

Iztok Jereb

Prvi mož, Puščičar

Nina Skrbinšek,

vodi **Cveto Škorja**

Drugi mož, Pikador

Iztok Jereb,

vodi **Cveto Škorja**

Čmrli, Voznik

Cveto Škorja

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Miran Udovič

število ponovitev: **80**

število gledalcev: **15.143**

Zgodba o Ferdinandu

Munro Leaf
Milan Dekleva

Ljubko, prisrčno, duhovito

Teatralno širokopotezno in zagnano razžarjeno pripoveduje Izток Jereb osnovno zgodbo, poleg tega pa še interpretira nekaj vlog in tudi z animacijo se ukvarja. Jernej Slapernik je animacijsko prefinjeno oblikoval zabavno ljubeznivost Ferdinandovih gibov, ki jim je Alja

Tkačev prispevala ustrezne glasovne razsežnosti. Nina Skrbinšek je poskrbela za dinamične in dramatične tako glasovne kot animacijske silnice zelo različnih likov in profilov. Cveto Škorja pa je skrbel za razgibanost preostalih lutk.

Lojze Smasek, Večer, 17. 12. 1988

Šentani bikec

Za bikeca Ferdinanda so se v ljubljanskem Lutkovnem gledališču pošteno potrudili. Njegova zunanja podoba po zasnovi **Kostje Gatnika** je resnično prikupna in animator **Jernej Slapernik** je z mojstrsko roko poskrbel, da se tudi giblje z ljubko in zabavno samoumevnostjo; glas pa mu je posodila **Alja Tkačeva**. Zanimive in dobro vodene so tudi druge lutke. Ferdinandova zaskrbljena mama in možaki okoli bikoborske arene, voznik, pikador, matador in kakor jim je že ime, ki se jež in peš trudijo, pripraviti Ferdinanda do boja; pod režijskim vodstvom **Lacija Cigoja** so jih igrali **Nina Skrbinšek, Izток Jereb** in **Cveto Škorja**.

Rapa Šuklje, Dnevnik, 22. 12. 1988

Rigorka, zvezda z neba

Anatol Vjarcinski

PREMIERA: 13. 4. 1989, VELIKI ODER LGL

prevod:

Milan Jesih

režija:

Aleksej Leljovski

likovna zasnova:

Alina Fomina

glasba:

Vladimir Kondrusijevič

korepetitor:

Aleš Kersnik

lektor:

Jože Faganel

oblikovanje lutk:

Jože Lašič

poslikava lutk:

Savo Sovre

izdelava lutk in scene:

Anja Dolenc, Jože Lašič,

Silvan Omerzu, Mitja

Ritmanič, Mojca Vipotnik,

Milan Hrast

postavitev luči:

Aleksej Leljovski,

Božidar Miler, Miran Udovič

premierna zasedba:

Rigorka

Robert Waltl

Marija

Vesna Jevnikar

Ded

Božo Vovk

Babica

Barbara Jakopič

Trije starci

Iztok Jereb, Blaž Vižintin,

Karel Brišnik

Kovač

Iztok Jereb

Kovačeva sinova

Bojan Marošević,

Jernej Slapernik

Kmetje

Karel Brišnik, Nace Simončič,

Blaž Vižintin

Starki

Berta Bojetu, Alja Tkačev

Zmaj

Iztok Jereb, Karel Brišnik,

Bojan Marošević, Jernej

Slapernik, Blaž Vižintin,

Božo Vovk

Pes

Alja Tkačev

Slepec

Karel Brišnik

Starec

Nace Simončič

Štirje angeli

Berta Bojetu, Lučka Drolc,

Alenka Pirjevec, Nina

Skrbinšek

odrski mojster:

Milan Hrast

scenski manipulanti:

Matjaž Pompe, Andrej Slinkar

vodja predstave:

Alojz Sedovnik

razsvetljava:

Božidar Miler, Miran Udovič

število ponovitev: 6

število gledalcev: 1.126

Nevsakdanji dosežek

Uprizoritev je barvno, svetlobno, plastično, dogajansko izredno ubrana. Je davninsko prvinska. Sledi poetičnosti teksta in jo bistveno nadgrajuje.

Poglavitno igralsko in delikatno animatorsko delo pa sta opravila Barbara Jakopič (k. g.) kot Babica in Božo Vovk kot Ded. Njuni kreaciji sta bili polnokrvni in prepričljivi stvaritvi.

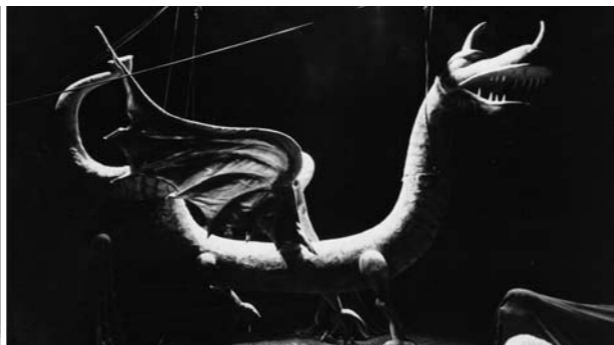
Lojze Smasek, Večer, 15. 4. 1989

Somrak ljudi

Zamisel

Alekseja Leljavskega so igralci Lutkovnega gledališča Ljubljana izpeljali več kot disciplinirano in zavzeto. Delo, ki je bilo predvsem igralska, ne pa lutkovna naloga, so vodili v ekspresivno občutje eksistence, stopajoče v lastno temo. Pri tem jim je izdatno pomagala glasba Vladimira Kondrusijeviča: Robert Waltl, Vesna Jevnikar, Božo Vovk, Barbara Jakopič in skoraj celotni ansambel LGL so uprizorili ne somrak bogov, ampak somrak ljudi. »Rigorka, zvezda z neba«, bo ostala v spominu predvsem po pretehtani odrski podobi: ta je daleč preseгла ponujeno ji snov, svoje literarno izhodišče.

Milan Dekleva, Dnevnik, 15. 4. 1989

1989–90

Korenčkov palček

Za vrati zajec

Radovedni slonček

**Zgodba južnega gozda
ali kdo je ubil sonce**

Mojca in živali

Prizori iz življenja stvari

PREMIERA: 21. 9. 1989, VELIKI ODER LGL

režija:

Slavko Hren

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova lutk:

Svetlana Makarovič, Branko Stojakovič

scenografija:

Branko Stojakovič

glasba:

Svetlana Makarovič

priredba glasbe:

Jani Golob

lektorstvo:

Jože Faganel

korepeticije:

Nada Žgur

tonski posnetek:

Silvester Žnidaršič

posneto v tonskem studiu

Cankarjevega doma

postavitev luči:

Božidar Miler

izdelava lutk in scene:

Anja Dolenc, Jože Lašič,

Silvan Omerzu, Mitja

Ritmanič, Franci Suhadolnik,

Mojca Vipotnik, Milan Hrast,

Drago Erjavec

premierna zasedba:

Korenček

Vojko Zidar,

vodi **Peter Dougan /**

Alenka Pirjevec

Sapramiška

Svetlana Makarovič,

vodi **Breda Hrovatin /**

Barbara Jakopič

Belouška Jarmila

Svetlana Makarovič,

vodi **Marko Velkavrh /**

Blaž Vižintin

Kukavec

Svetlana Makarovič,

vodi **Breda Hrovatin /**

Barbara Jakopič

Palček Praprotnik

Božo Vovk,

vodi **Marko Velkavrh /**

Lučka Drolc

Črnomiška

Nina Skrbinšek,

vodi **Nadja Vidmar /**

Blaž Vižintin

Regica

Svetlana Makarovič,

vodi **Nadja Vidmar /**

Lučka Drolc

Ščeper

Nadja Vidmar,

vodi **Breda Hrovatin /**

Blaž Vižintin

Mišji Strah

Nace Simončič,

vodi **Marko Velkavrh /**

Lučka Drolc

vodja predstave:

Uroš Smasek

elektrikar:

Božidar Miler

odrski mojster:

Milan Hrast

scenska manipulanta:

Andrej Slinkar,

Matjaž Pompe

število ponovitev: **506**

število gledalcev: **97.360**

Korenčkov palček

Svetlana Makarovič

Korenčkov Palček

Likovno je uprizoritev nasploh zelo čista, včasih kar sladka v svoji nežnosti, razmerje v velikosti, pa tudi lutke (marionete!) z zahtevno, pa učinkovito navezavo, besedilo zagotovo nadgrajujejo v pristrčnosti. K temu prispeva kajpak tudi dramaturška členitev (**Matjaž Loboda**) in sveža, gladko tekoča režijska postavitve **Slavka Hrena**. Dve ekipi – vsakič po štirje animatorji (prvič: **Petar Dougan, Breda Hrovatin, Marko Velkavrh in Nadja Vidmar**; drugič: **Alenka Pirjevec, Barbara Jakopič, Blaž Vižintin in Lučka Drolc**) pa skrbita, da lutke zares živijo z vso svojo gibno navihanostjo.

Vladimir Kocjančič, Delo, 25. 9. 1989

Prijazna igra o Sapramiškinem prijatelju

Takšno jo je – dosledno spoštujoč dramsko predlogo – na oder postavil režiser **Slavko Hren** ob sodelovanju dramaturga **Matjaža Lobode**. S pomočjo vrhunske scene (s prostorom za animatorje v svojem središču), je izoblikoval tekočo, dovolj dinamično predstavo. Oprl se je na veliko znanje, ki ga premorejo ljubljanski lutkarji pri vodenju marionet: animacija obeh premierskih ekip (**Peter Dougan, Breda Hrovatin, Marko Velkavrh in Nadja Vidmar** ter **Alenka Pirjevec, Barbara Jakopič, Blaž Vižintin in Lučka Drolc**) je zame največji dosežek predstave.

Milan Dekleva, Dnevnik, 26. 9. 1989

Več plasti uživanja

Kot zgodba – nič posebnega, vendar z detajli dogajanja, s posameznimi dialogi, z duhovitimi karakterizacijami likov in domiselnimi pesmicami je **Korenčkov palček** imenitna stvaritev, topla in vesela, ljubka in prijetna, sladka, vendar ne sladkobna.

Lojze Smasek, Večer, 27. 9. 1989

Za vrati zajec

Frane Puntar

PREMIERA: 20. 10. 1989, VELIKI ODER LGL

režija:

Srboljub Stanković

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova lutk in scene:

Jože Trobec

glasba:

Lado Jakša

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitve luči:

Miran Udovič

izdelava lutk in scene:

Anja Dolenc, Jože Lašič,

Franci Suhadolnik

premierna zasedba:

Zajec

Nina Skrbinšek,

Karel Brišnik

Medved

Božo Vovk,

Jernej Slapernik

Lisica

Berta Bojetu,

Peter Dougan

sodelujeta še

Slavko Milošič,

Cveto Škorja

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

elektrikar:

Miran Udovič

število ponovitev: **30**

število gledalcev: **6.062**

Trikrat tri ni deset

Frane Puntar je vselej dobrodošel pisec z radijskih valov in z lutkovnih odrov. Režiser Srboljub Stanković sodi med neugnane inovatorje lutkovnega izražanja. In dramaturg Matjaž Loboda ima že dolgoletne izkušnje ter zasluge za napredovanje osrednje slovenske lutkovne hiše.

Kaj je iz vsega tega nastalo na odru? Predvsem dobra izvedba na dobro zasnovanem prizorišču. Z nevsiljivo, a funkcionalno glasbeno spremljavo Lada Jakše. Pa z lutkami, med katerimi vodi zamisel o Lisici, poosebljenju ognja, toplote, prijateljstva. To je tudi najboljša lutkovna rešitev predstave.

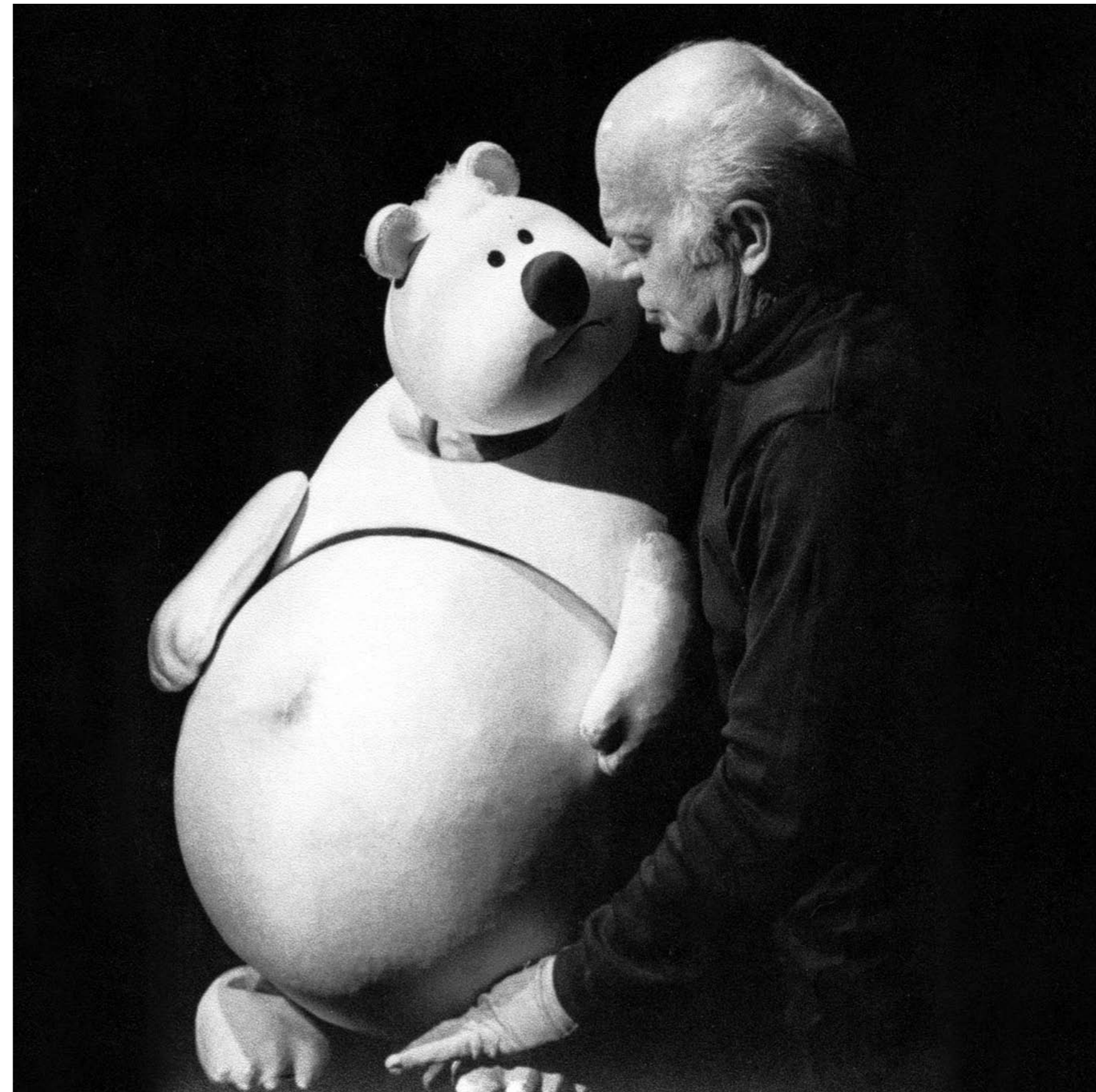
Stanka Godnič, Delo, 26. 10. 1989

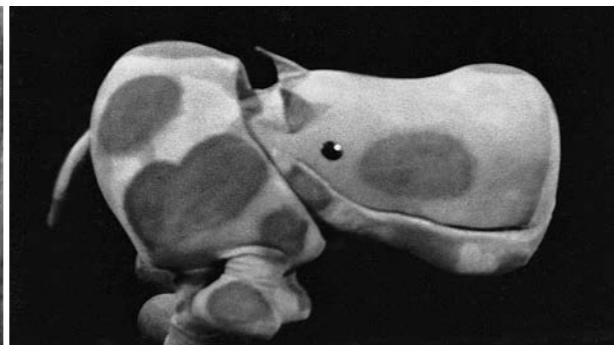
Odstranjevanje pregraj

Vse je bilo zelo čisto in zadržano komično, izrazito prefinjeno.

Vidni animatorji v črnih oblačilih vodijo velike ročne lutke. Po dva eno. Prvi drži lutko, drugi ima na rokah rokavice lutkine barve in gestikulira z njimi kot smiselnim dopolnilom lika ali pa na ta ali oni način asistira prve-mu animatorju... S tem se ustvarja zanimiva atmosfera dramatične večplastnosti likov oziroma lutk.

Lojze Smasek, Večer, 23. 10. 1989

PREMIERA: 8. 12. 1989, KULTURNICA LGL

Lutke iz starih omar izvelel, pravljico na novo premešal, glasbo izbral, igro, kakor se reče, zrežiral in jo nazadnje še zaigral **Božo Vovk**.

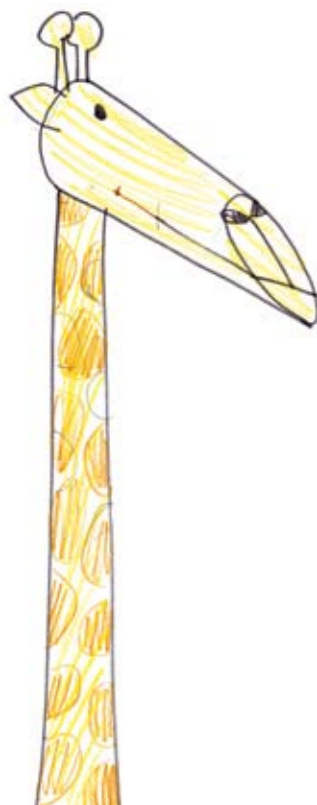
Bi pa eno figo opravil, če si ne bi lutk že pred dvaindvajsetimi leti **Albin Rogelj** izmislil in jih narisal. In, če ne bi v igri takih pomagačev kot sta **Nejc Slapernik** in **Lojze Sedovnik** imel.

premierna zasedba: **Božo Vovk** sodelujeta še **Nejc Slapernik**, **Lojze Sedovnik**

število ponovitev: **125**
število gledalcev: **15.830**

Radovedni slonček

Božo Vovk

Zabavno žlobudranje

Dodal ji je nekaj novega, naravnost imenitnega, nenavadno zamisel dialoga. Zakaj naj bi živali govorile v »človeščini« zakaj ne bi v svojem jeziku? In tako preveva predstavo veselo žlobudranje, v katerem, na primer, govori noj v perutniščini, kamela v govejščini, lev v mačkovščini, papiga v razumljivščini in tako naprej. Čudo vseh čud – otroci to zmešnjavo prav lepo razumejo.

Stanka Godnič, Delo, 11. 12. 1989

Privlačni radovednež

Božo Vovk – kot pripovedovalec in preucevalec živali – zgodbo vizualizira, jo postavlja v odrski prosto »na licu mesta«. Drugače rečeno: v igralski interpretaciji in improvizaciji nastaja odrska umetnost. Na ta način je igrlica nepredvidljiva: njen tok je v marsičem odvisen od »počutja« igralca.

Milan Dekleva, Dnevnik, 12. 12. 1989

Lahkotna razigranost

Zgodbo o radovednem slončku, ki je svoj nos ek vtikal v vse stvari in si (s »pomočjo« krokodilovih čeljusti) prisluzil njegovo podaljšavo v nos in rilec oziroma trobec (kar pa je bilo po svoje koristno, saj se je s tako mogočnostjo mogoče prav imenitno braniti...), pripoveduje Božo Vovk lahkotno razigrano in zabavno.

Nad »Afriko« (paravanom) in pod »palmami« se pojavljajo prikupne in pristicne, od spodaj z rokami in žicami vódene mehke lutke Albina Roglja. Razigrano jih animirata in uglašujeta Nejc Slapernik in Lojze Sedovnik.

Lojze Smasek, Večer, 13. 12. 1989

PREMIERA: 15. 12. 1989, VELIKI ODER LGL

režija:

Janez Pipan

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Alenka Vogelnik

glasba:

Gregor Strniša

koreografija:

Ksenija Hribar

lektor:

Jože Faganel

asistentka lektorja:

Barbara Zupan

postavitev luči:

Igor Berginc, Miran Udovič,

Božidar Miler

izdelava lutk, kostumov in scene:

Anja Dolenc, Milan Hrast,

Jože Lašič, Sonja Lužar,

Silvan Omerzu, Mitja Ritmanič,

Jože Senjur, Daša Simčič,

Franci Suhadolnik

premierna zasedba:

Kuatunga, lovec

Vojko Zidar

Školjka

Katherine Seymour

Kresnica

Alja Tkačev

Jaguar

Karel Brišnik

Jaguarjevi bojevniki

Robert Waltl, Katherine

Seymour, Jernej Slapernik

Aligator

Iztok Jereb, vodijo Izток Jereb,

Peter Dougan, Marko Velkavrh

Prva hči lovca Kuatunga

Berta Bojetu

Druga hči lovca Kuatunga

Barbara Jakopič

Deklīci, ki ju Kuatunga izdelala

iz lesa

Berta Bojetu, Barbara

Jakopič, vodita Peter Dougan,

Marko Velkavrh

Vedomec

Jernej Slapernik,

vodi **Alenka Pirjevec**

Tapir

Blaž Vižintin, vodi Lučka Drolc

Jelen

Robert Waltl,

vodi **Nadja Vidmar**

Sonce – Rit

Robert Waltl

Mesec – Une

Nina Skrbinšek

Uburucin, Kralj jastreba

Božo Vovk, vodijo Marko

Velkavrh, Matjaž Pompe,

Andrej Slinkar

Veliki puran

Katherine Seymour

Mali črni ptič

Berta Bojetu,

vodi **Peter Dougan**

Vanivani, gospodar rdečih papig

Iztok Jereb

Rdeče papige

vodijo **Peter Dougan,**

Lučka Drolc, Milan Hrast

Kuatanugova mati

Nadja Vidmar

Sončeva žena

Alja Tkačev

Dubata, prvi Sončev sin

Alenka Pirjevec

Panharima, drugi Sončev sin

Nina Skrbinšek

Urubiata, tretji Sončev sin

Robert Waltl

Sinaa: **Karel Brišnik**

Prvi Sinaajev sin

Vojko Zidar

Drugi Sinaajev sin

Barbara Jakopič

Tretji Sinaajev sin

Jernej Slapernik

vodja predstave:

Uroš Smasek

elektrikarja:

Božidar Miler, Miran Udovič

scenski manipulant:

Matjaž Pompe, Slavko Milošič,

Andrej Slinkar, Cveto Škorja

število ponovitev: 46

število gledalcev: 8.307

Zgodba južnega gozda ali kdo je ubil sonce

Ivo Svetina

po motivih mitičnih zgodb južnoameriških Indijancev

Pomlajenje sveta

Zgodba južnega gozda ali kdo je ubil sonce je pomemben gledališki dogodek: v erotičnem sprimku, klicu k pomladitvi sveta so prizadeto in profesionalno sodelovali (ob imenovanib) tudi izdelovalci lutk, kostumov in scene, postavljalci luči itd. Umetniško zrelo in tehnično zavirljivo kvalitetno odsko dejanje celotnega ansambla; dokaz, da postaja razmejitve med lutkovnim in »velikim« odrom v sodobnem teatru nevzdržna!

Milan Dekleva, Dnevnik, 19. 12. 1989

NAGRADE

Prvinsko o prvinskem

Janez Pipan je to prvinsko besedilo zrežiral ustrezno prvinsko, poleg tega pa še izredno barvito in razigrano. V dogajanskem okolju Alenke Vipotnik, ki je ves odrski prostor spremenilo v stvarno-nestvarno pokrajino z mitskimi akcenti, so se ob »prodorni« glasbi Gregorja Strniše (dogajansko dopolnilni in ne podčrtovani) prepeletajoče nizali slikoviti prizori z najrazličnejšimi predznaki od nežnosti do silovitosti in od igre, giba, plesa (koreografija: Ksenija Hribar) do najrazličnejših tipov lutk in njihove animacije. LGL je ustvarilo veliko uprizoritev, ki je izrazito večmedijska, vendar z najimenitnejšimi prizori z lutkovnega področja

Različni, a sorodni

Nemogoče je našteti vse, da ne bi komu naredili krivice, tudi posebej izstopajočih vlog ne kaže omenjati. Kajti prav vsi so se v pravi skupinski igri več kot prizadevno potrudili za celovit učinek. Izhodišče zanjo pa je delo, vloženo v vizualno podobo predstave.

Za slovensko lutkarstvo je Zgodba južnega gozda prav gotovo nov korak, nov poskus, ki širi njegov medij.

Stanka Godnič, Delo, 19. 12. 1989

Lojze Smasek, Večer
*opomba: pravilno ime je Alenka Vogelnik

1990

Festival jugoslovanskih gledališč v Sarajevu
Alenka Vogelnik,
nagrada za likovno podobo

PREMIERA: 25. 5. 1952, OBNOVA: 3. 2. 1990, MALI ODER LGL

obnova predstave:

Peter Dougan po režijskem konceptu Jožeta Pengova
zasnova in izdelava lutk:

Ajša Pengov

zasnova scene:

Ernest Franz

izdelava scene:

Lado Skrušny

glasba:

Franci Ogrizek

lektor:

Jože Faganel

korepeticije:

Nada Žgur

postavitve luči:

Miran Udovič,

Božidar Miler

zasedba pri obnovi:

Mojca

Lučka Drolc,

vodi **Marko Velkavrh**

Piskrovez

Nace Simončič,

vodi **Peter Dougan**

Zajček

Berta Bojetu,

vodi **Nadja Vidmar**

Lisica

Alja Tkačev,

vodi **Breda Hrovatin**

Medved

Blaž Vižintin,

vodi **Alenka Pirjevec**

Volk

Karel Brišnik,

vodi **Cveto Škorja**

vodja predstave:

Uroš Smasek

elektrikarja:

Miran Udovič,

Božidar Miler

odrski mojster:

Milan Hrast

scenska manipulantka:

Matjaž Pome,

Andrej Slinkar

število ponovitev: **48**

število gledalcev: **2.064**

Mojca in živali

Lily Novy
Vida Taufer

Za čarobnim okvirom
»Mojca in živali« je predstava, ki je uspela zato, ker se v ničemur ni hotela posodobiti. Spoštovala je režijski koncept Jožeta Pengova, pa tudi njegovo skrb za detajl (likovni, animacijski, zvočni, mizanscenski). Spoštovala je zasnovano scene Ernesta Franza, glasbe Francija Ogrizka, izgled in sposobnost lutk Ajše Pengov, verzirano besedo Vide Taufer in Lily Novy (ki sta, navzlic nekaterim »didaktičnim« mestom ljudsko pripoved dvignili na zavirljivo poetično raven). Spoštovala je težnjo po harmoničnem sožitju vodenja lutk in njihovega glasovnega oživljanja (sožitju »telesa« in »duha«).
Upriporitev »Mojce in živali« je bila dokaz, da artizem kot večšina skupine ljudi (tokrat: večšina ljubljanske marionetne šole) modernega človeka še vedno fascinira in pritegne.

Milan Dekleva, Dnevnik, 6. 2. 1990

Iz starega novo

Če bi v Lutkovnem gledališču Ljubljana uprizarjali samo take igre in tako, kakor so pravkar premierno zaigrali Mojca in živali Vide Taufer in Lily Novy, bi to pomenilo zaljubljenost v preteklost, zapisanost nekdanjemu, nostalgično uživanje ob minulih doživetjih, vendar s tako ali drugače izraženo slabo vestjo, da se je neki čudoviti čas zaustavil in da poti naprej ni več. Ker pa temu ni tako, ker se je v LGL mogoče srečevati z najrazličnejšimi možnostmi lutkovnega ustvarjanja, tudi z njegovimi najbolj sodobno iskalskimi podvigi, je tako današnje obujanje nekaj čisto drugega – širjenje in bogatenje lutkovnega obzorja z nečim, kar je včasih nekoliko potisnjeno v ozadje, s klasičnim lutkarstvom.

Lojze Smasek, Večer, 6. 2. 1990

Prizori iz življenja stvari

Boris A. Novak

PREMIERA: 20. 4. 1990, VELIKI ODER LGL

režija:

Boris Kobal

dramaturgija:

Andrej Gogala

likovna zasnova:

Marjeta Godler

glasba: **Jerko Novak**

glasbeni aranžma:

Jerko Novak, Lado Jakša

koreografija:

Ksenija Hribar

lektor:

Jože Faganel

postavitev luči:

Miran Udovič

izdelava lutk, scene in kostumov:

Anja Dolenc, Jože Lašič,

Silvan Omerzu, Mitja Ritmanič,

Daša Simčič, Franci

Suhadolnik, Mojca Vipotnik

premierna zasedba:

Barbara Jakopič,

Iztok Jereb,

Nina Skrbinšek,

Božo Vovk

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

elektrikar:

Miran Udovič

scenski manipulant:

Matjaž Pompe,

Cveto Škorja,

Andrej Slinkar

število ponovitev: **72**

število gledalcev: **12.416**

GOSTOVANJA

1990 Nemčija

Če se stvari igrajo z ljudmi

V igri kjer se stvari ljubijo in si nasprotujejo, se izgublajo in iščejo, se spogledujejo in bahačijo, so igralci pač priče in nehoteni udeleženci kabareja. Ves oder je en šou, bi mogoče rekel temperamentni Boris Kobal, ki je Novakovo igro zastavil v hudem tempu, brez praznih mest.

Brez dvoma: uspela predstava. Tako uspela, da so se igralci igrali s svojim igranjem in pri tem vidno uživali. Se lahko v teatru zgodi še kaj bolj luštnega?

Milan Dekleva, Dnevnik, 24. 4. 1990

Vrnitev v otroštvo

O srečnih izjemah živega spominjana in podoživljanja govori ta predstava, ki jo lahko štejemo med velike uspehe ljubljanskih lutkarjev. Zasluga je kolektivna. Vendar iz nje izstopa vrednota besedila, kakršnih v tako čisti, živi predstavnosti premoremo le malo. Znova se je izkazalo, da je dober tekst kvas slehernega odrskega kruha.

Stanka Godnič, Delo, 26. 4. 1990

1990–91

Sivčkovi spomini

Ta veseli dan ali Cefizelj se ženi

Sovji grad

Kronan norec

Nekoč je bil kos lesa

Tramvajčica

Zakaj in vprašaj

PREMIERA: 25. 9. 1990, KULTURNICA LGL

režija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

**Marija Lucija Stupica,
Ivica Bilek**

lektor:

Jože Faganel

premierna zasedba:

Berta Bojetu

sodelujeta še

**Alja Tkačev,
Lojze Sedovnik**

število ponovitev: **53**

število gledalcev: **3.650**

Sivčkovi spomini

Matjaž Loboda

Medvedek se (dvakrat) išče

V predstavo je največ prispevala Berta Bojetu, ki je z uspehom obvladovala govorno modulacijo kakšnih petih vlog in jim dodajala značajske odtenke, obvladovala skromno sceno, nevsiljivo ostajala za lutkami, ne da bi stopala v »prvo vlogo«.

Lutke so posebej prijetno poglavje te predstave. Oblikovala sta jih Marija Lucija Stupica in Ivica Bilek. Duhovito mešanico antropomorfnih značilnosti in domišljjskih presežkov je najbolj posrečeno dosegla v likovnem in animacijskem pomenu Sova.

Stanka Godnič, Delo, 28. 9. 1990

Spomini in upanja

Igra Sivčkovi spomini je pisana kot zanimiva odrska miniatura za eno igralko in več lutk. Berta Bojetu, pripovedovalka, animatorka in igralka v vlogah Puja, Sivčka, Kenge, Sove (in, za hipec, Ruja) ni imela lahke naloge: predstavo je oblikovala z zavirljivo koncentracijo, uspešnimi glasovnimi premenami, ki karakterizirajo junake, ustreznim (če tudi skopim) mizanscenskim gibanjem, natančno dikcijo.

Milan Dekleva, Dnevnik, 27. 9. 1990

Znano in neznano

Režija (tudi Matjaž Loboda) je tam, kjer ni bilo dovolj s tekstom omogočenega dogajanja, uprizoritev razgibala z zunanjo akcijo. Poglavitno zaslugo za uspeh celotne stvaritve pa je treba brez dvoma pripisati Berti Bojetu, ki je animirala vse nastopajoče lutke, interpretirala njihove različne glasove, pripovedovala zgodbo, spreminjala prizorišče... in vse to z neko posebno toplo razigranostjo in ljubeznivostjo.

Lojze Smasek, Večer, 28. 9. 1990

PREMIERA: 28. 9. 1990, VELIKI ODER LGL

režija:

Vinko Möderndorfer

dramaturgija:

Mojca Kreft

likovna zasnova:

Biljana Unkovska

glasba:

Jani Golob

lektor:

Jože Faganel

postavitev luči:

Božidar Miler,

Miran Udovič

izdelava lutk in scene:

delavnica LGL,

Anja Dolenc,

Jože Lašič,

Silvan Omerzu,

Mitja Ritmanič,

Franci Suhadolnik

zunanjji sodelavci

Ivica Bilek,

Gordana Krebelj,

Daša Simčič,

Slavica Radovič

premierna zasedba:

Butalski župan

Iztok Jereb, ročno lutko vodi

Peter Dougan

Butalska županja

Nadja Vidmar, ročno lutko vodi

Breda Hrovatin

Jerica, županova hči

Barbara Jakopič, ročno lutko

vodi **Jernej Slapernik**

Krištof Peter Cefizelj, strašni

razbojnik

Robert Waltl

Jacinta, njegova ženska

Irena Zubalič

Butalski policaj

Božo Vovk, ročno lutko vodi

Marko Velkavrh

Tepanjski policaj

Blaž Vižintin, ročno lutko vodi

Jernej Slapernik

Pišmevuh, Butalec

Karel Brišnik

Milčinski

glas **Karel Brišnik**

Cankar

glas **Iztok Jereb**

Prešeren

glas **Božo Vovk**

Butalci, Butalke, Milčinski,

Cankar, Prešeren, senčne lutke

Peter Dougan, Breda Hrovatin,

Jernej Slapernik, Marko

Velkavrh, Cveto Škorja,

Matjaž Pompe, Andrej Slinkar

vodja predstave:

Uroš Smasek

tehnično vodstvo:

Marko Perme

elektrikar:

Božidar Miler

garderoberka:

Jadranka Pavlovič

število ponovitev: **15**

število gledalcev: **2.689**

Ta veseli dan ali Cefizelj se ženi

Ervin Fritz

Zagrenjena burka

Male ročne lutke (kot dublete) velikih naglavnih lutk, senčne lutke – in, ob koncu, ko gre zares – »goli«, ranljivi glumač, s katerega je odpadla maska, ustvarjajo v Möderndorferjevih rokah zanimiv preplet teatarskih resnic in iluzij. To se ne bi zgodilo, če ne bi bilo izvrstnih lutk (in kostumov) **Biljane Unkovske**, ki so (z likovnega, animacijskega in mizanscenskega zornega kota) najuspešnejši del predstave. Z odličnimi glasovi (in korektnim gibom) so jih oživili vsi nastopajoči; posebej velja izdvojiti **Iztoka Jereba, Boža Vovka, Karla Brišnika, Roberta Waltla in Blaža Vižintina**. Z veliko energijo so odigrali svoje, v besedilu togo karakterizirane like.

Milan Dekleva, Dnevnik, 2. 10. 1990

Prodorna uprizoritev

Pomembna je bila posrečena likovna zamisel lutkovnih glav **Biljane Unkovske**. Za večino njih je mogoče trditi, da jim je avtorica podelila tisti nevtralni oziroma v vse smeri odprti izraz, ki omogoča, da kljub stalnosti, objektivni nespremenljivosti sicer zanimivo tipiziranih potez zaradi dodatnih učinkov drže telesa, glave, gibov rok, hoje... dobiva nepremični obraz lutke vedno nove izraze.

Lojze Smasek, Večer, 3. 10. 1990

PREMIERA: 12. 10. 1990, PODSTREHA LGL

za uprizoritev v gledališču
Miniaturne lutke – slikarja Milana
Klemenčiča – je besedilo priredil:

Miran Jarc

prolog:

Anton Debeljak

adaptacija za uprizoritev v
Lutkovnem gledališču Ljubljana:

Matjaž Loboda

režija:

Matjaž Loboda

lutke in scena:

Milan Klemenčič

glasba in korepeticije:

Borut Lesjak

lektor:

Jože Faganel

postavitev luči:

Miran Udovič

premierna zasedba:

Ravnatelj gledališča

Karel Brišnik,

vodi **Breda Hrovatin**

Gašperček Larifari

Nace Simončič,

vodi **Marko Velkavrh**

Vitez Čukolov – kot sova, kot

tajnik Sovec, kot graščak Sovski

Karel Brišnik,

vodi **Breda Hrovatin**

Marjeta, natararica

Berta Bojetu

Državni svetnik Malovrh

Blaž Vižintin

Tajni svetnik Kratohvil

Alenka Pirjevec

Brtoncelj

Blaž Vižintin

Olupek

Berta Bojetu

Cmokavzar

Alenka Pirjevec

Janez, hlapec

Blaž Vižintin

Sluga

Karel Brišnik,

vodi **Breda Hrovatin**

Lakaja in pes

vodita **Breda Hrovatin,**

Alenka Pirjevec

glasbo izvaja:

Borut Lesjak

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

elektrikar:

Miran Udovič

število ponovitev: **55**

število gledalcev: **2.877**

NAGRADE

1991

PIF, Zagreb, diploma

Iz bogatega izročila

Ti izredni igralci – lutkarji so z veliko pozornosti in ustvarjalnosti zaigrali predstavo v polnem tempu in brez napake v kateri koli obliki lutkarske igre. Posebej izstopa sijajni bard te umetnosti Nace Simončič, ki kot tudi njegov Gašperček presega običajno človeško minljivost (bežnost). Zatem je tukaj Berta Bojetu s svojo Marjeto, da pokaže bleščečo in široko razsežnost svojih igralskih in lutkarskih sredstev in zmožnosti. Pa Blaž Vižintin, vrhunski animator in izvrsten interpretator v več manjših vlogah in kreacijah. S popolno zbrano in z dovolj umetelnosti tudi: Karel Brišnik, Breda Hrovatin, Marko Velkavrh, Alenka Pirjevec.

Odjek, Sarajevo, 1. 1. 1991

Drobnih bitij velika igra

Slikovita scena, predstavljajoča skrivnostne grajske ruševine, preprosto gostilno in imenitne ministrske sobane, je (tudi z bliskom, gromom, luno) ustvarjala udaren okvir za učinkovito dogajanje. In te drobne lutke so se neverjetno razigrale. Privoščile so si najrazličnejše gibe. Prav virtuozen je bil, na primer, ples, ko se Gašperček kot domišljav minister poskočno vrti, ali pa se igra z blazino, jo brca, ta pa frči po zraku. Teatralno patetični so gibi rok zapuščene natararice Marjete. In samosvoji so še ostali važnejši liki uprizoritve.

Lojze Smasek, Večer, 17. 10. 1990

Dobro staro gledališče

Sovji grad je zaživel z veliko zavzetostjo, že kar zaljubljenostjo ansambla, ki se mu je kot izvajalec glasbe v živo pridružil Borut Lesjak. Predstava praktično nima šibke točke. Levji delež za to ima preizkušeni Nace Simončič v osrednji vlogi Gašperčka Larifarija, z njim vred pa Karel Brišnik kot sovji graščak.

Moralni bi naštetih prav vse sodelujoče, pa naj jim velja kolektivno priznanje za lepo uigrano predstavo, ki značilno dopolnjuje kolektivno prizadevanje s koščkom patine. Veseli smo tega biserčka naše gledališke zgodovine, na katerega smo lahko ponosni.

Stanka Godnič, Delo, 17. 10. 1990

Sovji grad

Franz Pocci

Kronan novec

Milan Jesih

Milan Dekleva, Dnevnik, 14. 12. 1990

režija:

Zvone Šedlbauer

dramaturgija:

Igor Lampret

likovna zasnova:

Alenka Vogelnik

glasba in korepeticije:

Lado Jakša

koreografija:

Ksenija Hribar

lektor:

Jože Faganel

asistentka lektorja:

Barbara Zupan

postavitve luči:

Miran Udovič

izdelava lutk in scene:

Anja Dolenc,

Jože Lašič,

Silvan Omerzu,

Mitja Ritmanič

izdelava kostumov:

Tanja Lakovnik,

Sonja Lužar

Le novec je svoj gospod

V številnem in usklajenem ansamblu je najzahtevnejšo nosilno vlogo oblikoval **Robert Waltl**. Ves čas je uspeval zadrževati potrebno ravnovesje med skrbno dikcijo Jesihovih verzov in živahno gibalno in plesno zunanjo podobo lika, ki nenehno napoljuje prizorišče s svojo prisotnostjo ter s stalno aktivnostjo spodbuja in stopnjuje dinamiko predstave. Med ostalimi igralci, ki so imeli že po besedilu bistveno manj možnosti individualizacije lika, so opaznejše prispevke oblikovali še **Božo Vovk**, **Karel Brišnik**, **Barbara Jakopič** in **Irena Zubalič**.

Slavko Pezdri, Delo, 14. 12. 1990

premierna zasedba:

Norec

Robert Waltl

1. štokljja

Nadja Vidmar,

vodi **Jernej Slapernik**

2. štokljja

Barbara Jakopič,

vodi **Cveto Škorja**

Kamen

Lučka Drolc

Odmev

govori **Božo Vovk**

Sova

Alenka Pirjevec

Krojač

Karel Brišnik

Udav

Nadja Vidmar

Naočarka

Barbara Jakopič

Kobra

Irena Zubalič

Modras

Nina Skrbinšek

Sikača

Alja Tkačev

Pikača

Berta Bojetu

Kačja kraljica

Alenka Pirjevec

Beli šahovski kralj

Iztok Jereb

Črni šahovski kralj

Božo Vovk

Kralj alkohol

Alja Tkačev

Nočna kraljica – kaktus

Irena Zubalič

Kraljica majnika – solata

Nina Skrbinšek

Lev – kralj živali

Karel Brišnik

Srebrna kraljica

Barbara Jakopič

Zlati kralj

Iztok Jereb

Kralj beračev

Božo Vovk

Kralj Matjaž

Božo Vovk

Šofer – avtomobilski kralj

Karel Brišnik

Kraljica mravelj

Alenka Pirjevec

Dvorjan

Karel Brišnik

Dvorjanka

Berta Bojetu

Kažipot

Alja Tkačev

Regina

Irena Zubalič

Norček

govori **Robert Waltl**

sodeluje še

Matjaž Pompe

tehnično vodstvo:

Marko Perme

vodja predstave:

Uroš Smasek

elektrikar:

Miran Udovič

garderoberka:

Jadranka Pavlovič

število ponovitev: **21**

število gledalcev: **3.808**

PREMIERA: 11. 12. 1990, VELIKI ODER LGL

Nekoč je bil kos lesa

Alenka Pirjevec
Bor Turel

PREMIERA: 5. 2. 1991, VELIKI ODER LGL

režija:

Alenka Pirjevec, Bor Turel

oblikovanje lutk:

**Zlatko Bourek, Miroslav
Melena, Peter Černe**

oblikovanje lesa:

Jože Lašič

avtorska glasba in glasbena

oprema:

Bor Turel

postavitev luči:

Božidar Miler, Miran Udovič

premierna zasedba:

Alenka Pirjevec

glasbeni inspicent:

Uroš Smasek

elektrikarja:

**Božidar Miler,
Miran Udovič**

število ponovitev: **59**

število gledalcev: **6.288**

NAGRADE

1991

**Festival monodrame v
Zemunu, posebna nagrada**

GOSTOVANJA

1993 Madžarska
1994 Nizozemska
1994/95 Češka

1996 Avstrija
1997 Avstrija
2005 Japonska

Krhko in nevsiljivo

Znane lutke, iztrgane iz svojih predstav, zaživijo v novem uprizoritvenem kontekstu povsem na nov način ter omogočajo gledalcem široko polje svobodnih doživetij in interpretacij. Drugačnih poznavalcem »matičnih uprizoritev«, drugačnih neobremenjenim gledalcem, ki razbirajo občutke in pomene iz neposrednega doživljanja odrskih podob. Predstava je tako nazorna demonstracija lutkovnega ustvarjanja od izbrane oblike lutke, prek njene animacije v prostoru in času do njene pomenske umestitve v uprizoritveni kontekst, je rezultat svobodne raziskave animatorja in soustvarjalcev, hkrati pa tudi redko stkana spodbuda doživetij in razmišljanj v gledalcu.

Obujeni drobcji spominov

Kljub temu ali pa prav zato je »Nekoč je bil kos lesa« hvalnica lutkam, je dokaz zaljubljenosti vanje, je predstavitev njihovih neskončnih možnosti, toda tudi omejitev. S čim več prvega in čim manj drugega nastajajo lutkovni dogodki velikih razsežnosti in dolgega trajanja.

Lojze Smasek, Večer, 13. 2. 1991

Slavko Pezdirc, Delo

PREMIERA: 27. 3. 1991, MALI ODER LGL

Tramvajčica

Niko Grafenauer

režija:

Matija Milčinski

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Breda Varl

glasba in korepeticije:

Gregor Strniša

lektor:

Jože Faganel

asistentka dramaturga:

Mateja Bizjak

postavitev luči:

Božidar Miler,

Matija Milčinski

izdelava lutk in scene:

Anja Dolenc, Jože Lašič,

Silvan Omerzu, Mitja Ritmanič,

Daša Simčič, Milan Hrast

premierna zasedba:

Tramvajčica, Svilenka

Irena Zubalič

Begajček, Huškavec

Nadja Vidmar

Begajček

vodita **Nadja Vidmar,**

Alenka Pirjevec

Huškavec

vodita **Nadja Vidmar,**

Blaž Vižintin

Špicpanker, Mora Teživka

Iztok Jereb

Mižavec

Iztok Jereb, vodi **Lučka Drolc**

Perogriz, Mora Sledivka

Karel Brišnik

Tipavec

Karel Brišnik,

vodi **Breda Hrovatin**

Slušalkar, Mora Žgečkavka

Nace Simončič,

vodi **Peter Dougan**

Hihitavec

Nace Simončič

Halouhec, Kimavec

Jernej Slapernik

Mora Srhlijvka

Jernej Slapernik,

vodi **Alenka Pirjevec**

Paradudelj, Mora Pehavka

Robert Waltl

Hodajec

Robert Waltl,

vodi **Marko Velkavrh**

Milijolka

Barbara Jakopič

Paralonec

Blaž Vižintin

Parabelca

vodita **Lučka Drolc,**

Marko Velkavrh

Paralonca

vodita **Breda Hrovatin,**

Alenka Pirjevec

Mrna

vodijo **Nace Simončič,**

Robert Waltl, Marko Velkavrh

sodeluje še

Andrej Slinkar

tehnično vodstvo:

Marko Perme

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

elektrikar:

Božidar Miler

število ponovitev: **51**

število gledalcev: **1.615**

V Ljubljano se je vrnil tramvaj

Režiser vodi igro v intenzivnem, neusmiljenem ritmu. In to od interludija do končne sekvence. Vrnitve v svet »onkraj sanj«. Tega ne bi mogel storiti, če ne bi ansambel govorcev in animatorjev Lutkovnega gledališča Ljubljana svojega dela opravili profesionalno in z žarom. Nemo goče je izpostavljati posamezne stvaritve, kajti Tramvajčica je bila triumf kolektivne animacije. Predvsem animacije, v polnem smislu besede.

Lahko smo zadovoljni: Slovenci imamo dobre pesnike in dobro lutkarsko šolo. Tako dinamične predstave, kot je Tramvajčica, ne bi mogli uprizoriti kjersibodi.

»A ni fino, če je malo grozno«

Seveda bi brez imenitnih, duhovitih, otroško dušo z iskrivo domiselnostjo in izvorno spodbudnostjo božajočih ali zbadajočih verzov Nika Grafenauerja ne bilo Tramvajčice, ki so jo pravkar krstno izvedli v Lutkovnem gledališču. Toda tudi režiser Matija Milčinski, lutke, scena, »avditorij« Breda Varl in govorcev ter animatorji te uprizoritve so bili tisti, ki so tem verzom priskrbeli pravo dogajanje udarnost in prodornost.

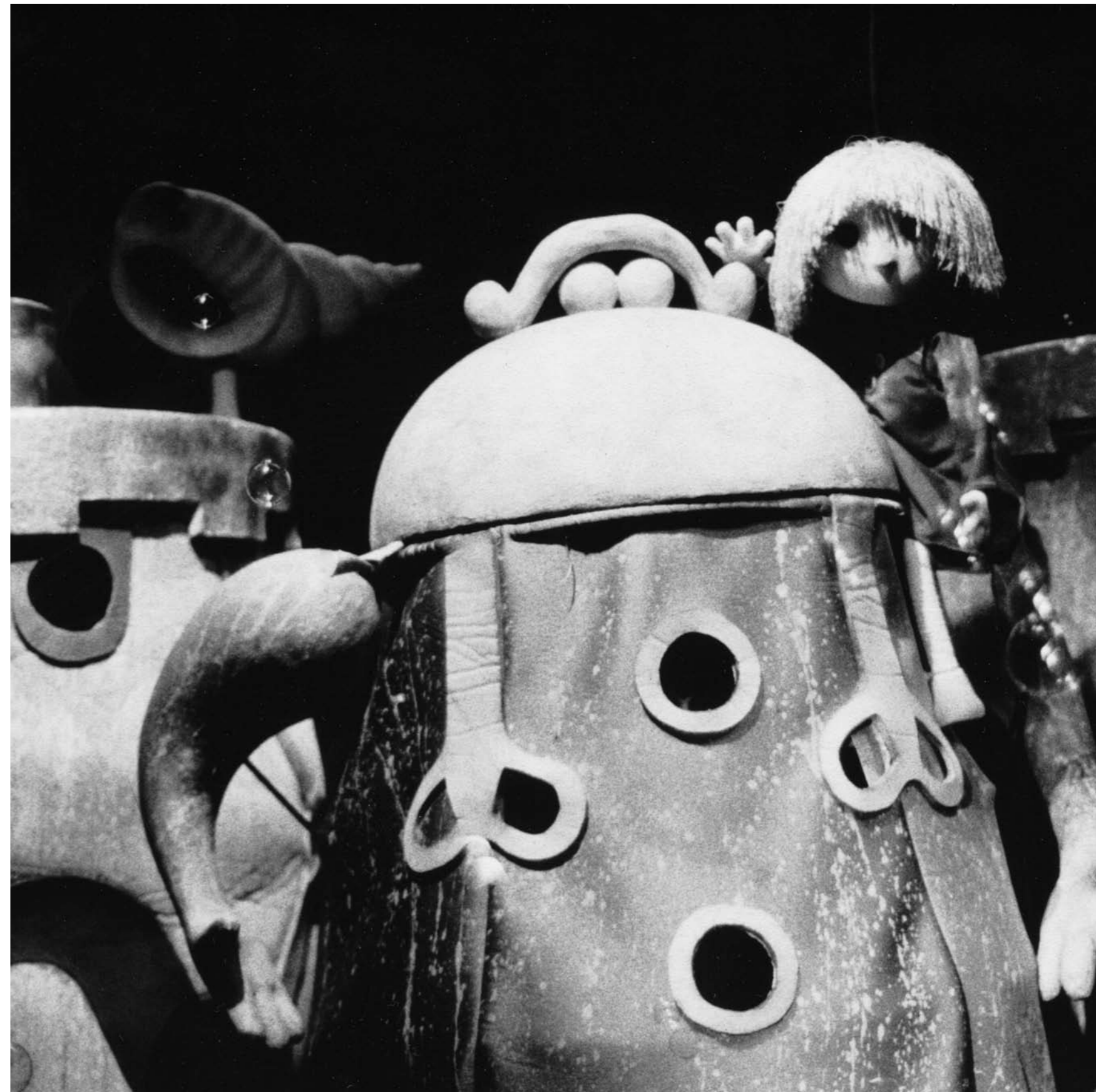
Lojze Smasek, Večer, 30. 3. 1991

Milan Dekleva, Dnevnik, 29. 3. 1991

Očarljivo potovanje

Igralski zbor večjih govornih interpretov in spretnih animatorjev je ambiciozno lutkovno uprizoritev izvedel skrbno in disciplinirano ter z očitnim veseljem nad poetično gibkostjo in čarobnostjo Grafenauerjevega besedila ter ustvarjalnim zadovoljstvom nad smiselno uporabo številnih izrazil lutkovnega medija. V strnjem in uravnoteženem ansamblu velja pohvaliti vse skupaj in vsakogar posebej.

Slavko Pezdri, Delo, 29. 3. 1991

Zakaj in vprašaj

Dane Zajc

PREMIERA: 4. 4. 1991, VELIKI ODER LGL

režija:

Mile Korun

likovna zasnova:

Janja Korun

glasba:

Jani Golob

koreografija:

Ksenija Hribar

dramaturško sodelovanje:

Mojca Kreft

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Janja Korun, Miran Udovič

izdelava lutk in scene:

Jože Lašič, Silvan Omerzu, Mitja Ritmanič, Daša Simčič

izdelava kostumov:

Tanja Lahovnik, Sonja Lužar

premierna zasedba:

Zakaj

Urška Hlebec

Vprašaj

Božo Vovk

sodelujejo še

Slavko Milošič,

Matjaž Pompe,

Cveto Škorja

tehnično vodstvo:

Marko Perme

vodja predstave:

Uroš Smasek

elektrikar:

Miran Udovič

število ponovitev: **46**

število gledalcev: **8.206**

Igrivost besedila in izvedbe

Redki so trenutki, ko se ob pravem času, na pravem mestu srečajo pravi ljudje. Malo je te sreče, da srečno igrsko besedilo najde srečnega režiserja in ta srečne igralce. Zgodilo pa se je to vendarle. Pravkar. V Lutkovnem gledališču Ljubljana.

Mile Korun je očitno užival, ko je postavljaj na oder LGL Zajčevo igro Zakaj in Vprašaj. V izvedbi je namreč toliko topline in veselja in razigranosti, da o tem ni mogoče dvomiti.

Da pa je lahko vse tako, kot je, sta »kriva« tudi oba igralca. Urška Hlebec je bila zvito naiven, prikupno vztrajen, mladostno svež in neutrujen Zakaj. Božo Vovk pa je Vprašaju priskrbel komedijantsko zrele poteze začetne zunanje premoči in razposajenosti, vendar tudi kasnejše zamišljenosti in rahle otožnosti. Navdušila sta s svojima stvaritvama, ki brez njiju Zakaj in Vprašaj ne bi bila uprizoritev tolikšne večplastnosti in zlitosti ter sposobnosti pritegniti publiko tako s celoto kot s posameznostmi.

Lojze Smasek, Večer, 11. 4. 1991

1991–92

Stvarjenje

Kresna noč

Oh, te princese

Stotisočnoga

PREMIERA: 25. 9. 1991, KULTURNICA LGL

režija in likovna zasnova:

Uroš Trefalt

dramaturgija:

Metka Zobec

glasba:

Dimitrij Beuermann

izvedba scenskih elementov:

delavnica LGL

izvedba kostumov:

Tanja Lakovnik,

Sonja Lužar

premierna zasedba:

Lučka Drolc,

Robert Waltl,

Irena Zubalič

vodja predstave:

Uroš Smasek

število ponovitev: **34**

število gledalcev: **3.442**

Stvarjenje

Uroš Trefalt
Metka Zobec

GOSTOVANJA

1992 Belgija

Moc ljubiteljskih lutk

Trefalt in Zobecva sta se v poskusu, da bi z lutkami predstavila sedem umetnostnih muz, s tremi igralci. Lučko Drolc, Robertom Waltlom in Ireno Zubalič, lotila raziskovanja možnosti fragmentalizacije človeškega telesa, ki je deloma skrito za dinamično se premikajočimi španskimi stenami. S peščico preprostih rekvizitov so igralci z imenitno animacijo in kombiniranim prikazovanjem različnih delov telesa zasnovali vrsto grotesknih prisodob ter duhovito in ironično predstavili ustvarjanje v različnih umetnostnih zvrsteh.

Dalibor Foretič, Delo

Moč atrakcije

In sem že pri animaciji. Kljub temu, da Stvarjenje ne pozna pravih lutk, je o uprizoritev z igralci, ki delujejo lutkovno, animacijsko. Vidni so skoraj vedno kot deli (recimo kot ročna lutka ali lutka na palici, pri čemer je »odrska odprtina« enkrat zgoraj, drugič spodaj, tretjič bočno — »sestavljene« v presenetljive kombinacije). Pojavljajo pa se še kot celoviti senčni liki. Skratka živijo življenje lutk.

Lojze Smasek, Večer, 30. 9. 1991

STVARJENJE

Uroš Trefalt uporablja preprosta, vendar učinkovita sredstva, scenografija je lična in praktična, kostumi udobni in nevtralni, rekviziti pa posrečeni predmeti prinešeni iz najbližje otroške sobe. Besedila ni, igralci zapojejo eno samo preprosto pesmico. Zato pa igrajo s svojimi glasovi, zvoki, preprostimi instrumenti, gibom.

Maska, november 1991

Kresna noč

Janez Trdina
Miran Herzog

PREMIERA: 23. 11. 1991, VELIKI ODER LGL

režija:

Miran Herzog

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Daniel Demšar

glasba in korepeticije:

Julijan Strajnar

koreografija:

Ksenija Hribar

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Božidar Miler, Miran Udovič

izdelava lutk:

Ivica Bilek, Jože Lašič,

Silvan Omerzu, Mitja Ritmanič

izdelava kostumov:

Tanja Lakovnik, Sonja Lužar

izdelava scene:

Ciril Hočevar, Milan Hrast

glasba posneta v studiu

Radiotelevizije Slovenija

tonski mojster:

Matjaž Culiberg

premierna zasedba:

Gora

Berta Bojetu

Martinek

Karel Brišnik, vodita Karel

Brišnik, Peter Dougan

Baron Ravbar, tudi coprnik

Božo Vovk

Baronica, tudi coprnica

Nadja Vidmar

Podrepnik

vodi **Jernej Slapernik**

Sodnik dvorjan, tudi coprnik

Blaž Vižintin

Sodnik prošt, tudi coprnik

Nace Simončič

Sodnik učitelj, tudi coprnik

Robert Waltl

Topličanka, tudi coprnica

Barbara Jakopič

Ženska z jerbansom, tudi coprnica

Lučka Drolc

Moški z butaro

Robert Waltl

Moški s flaškonom

Blaž Vižintin

Konjederec

Iztok Jereb

Kresnice

Lučka Drolc, Breda Hrovatin,

Barbara Jakopič, Nina

Skrbinšek

Ogenj

Nina Skrbinšek, Irena Zubalič

Satan

Iztok Jereb

Mačji orkester

vodijo **Peter Dougan, Breda**

Hrovatin, Jernej Slapernik

Prvi polh

Božo Vovk

Drugi polh

Nace Simončič

Tretji polh

Robert Waltl

Zverinice

vodijo **Peter Dougan, Lučka**

Drolc, Breda Hrovatin, Jernej

Slapernik, Blaž Vižintin

Srna

Nina Skrbinšek

Srnin mladič

Irena Zubalič

Prva zel

Nadja Vidmar

Druga zel

Barbara Jakopič

Tretja zel

Irena Zubalič

Četrta zel

Nina Skrbinšek,

vodi **Breda Hrovatin**

Peta zel

Lučka Drolc

Šesta zel

Nadja Vidmar,

vodi **Jernej Slapernik**

Sedma zel

Barbara Jakopič,

vodi **Božo Vovk**

Osma zel

Nina Skrbinšek

Deveta zel – tolažnik

Božo Vovk

Voda polnočna

Irena Zubalič

Voda poldanska

Lučka Drolc

sodelujejo še

Uroš Smasek, Slavko Milošič,

Andrej Slinkar, Cveto Škorja,

Samo Andrejčič

tehnično vodstvo:

Marko Perme

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

elektrikarja:

Božidar Miler, Miran Udovič

garderobkerka:

Jadranka Pavlovič

število ponovitev: **44**

število gledalcev: **8.362**

Smeh (znova) začaranega sveta

Čisto prav je tako, kajti Kresna noč v Lutkovnem gledališču Ljubljana je bila ognjemet vizualnih, zvočnih, mizanscenskih, animatorskih domislic. Te domislice nikoli ne izgubijo občutka za mero, nikdar niso same sebi namen: celotna predstava je natančno skomponirana. Predstava kot skladba (skladnost izraznih elementov): kaj lepšega lahko stori režiser? In tu moram takoj reči: ob pomoči sijajne likovne zasnove **Daniela Demšarja**, muzike **Julijana Strajnarja** in koreografije **Ksenije Hribar**.

Sicer pa je – celotni – ansambel Lutkovnega gledališča Ljubljana deloval uglašeno in s primernim žarom: jasno sledeč režiserjevi zamisli, dopolnjuje jo z glumaško radoživostjo in spontanostjo. Ob (že prislovični) mojstrski animaciji velja pohvaliti več kot solidno glasovno orkestracijo ansambla.

Milan Dekleva, Dnevnik, 26. 11. 1991

Z lutkami v čudežno Trdinovo Kresno noč

Nekoliko resneje povedano: uprizoritev »Kresne noči« v Lutkovnem gledališču v Ljubljani je resnično dogodek, ki s svojo poetično in teatralično nitjo združuje dva temeljna šiva – mitološkega in aktualnega.

Na teh dveh nivojih se dogaja Trdinova »Kresna noč« v Lutkovnem gledališču (premiéra je bila v soboto), tako jo je izostril režiser **Miran Herzog**, ki je obe ravni preliil v trdno poetično-povedno

celoto, s posebnim poudarkom na aktualnem. V vidno polje gledalca se ob obeh notranje »semantičnih branjih« zapiči še prvi ognje: met živopisnih lutk (menda preko štirideset), scenografije (odlično opremljen prostor je delo **Daniela Demšarja**), koreografije (**Ksenija Hribar**), luči in čistih teatraličnih elementov, ki ustvarjajo na eni strani poudarjeno ironično, na drugi pa groteskno in obenem fantazijsko uprizoritev.

Marij Čuk, Primorski dnevnik, 26. 11. 1991

Očarljiva Kresna noč

Režiser je poudaril subjektivnost upornega in svojeglavega Martina s podvojitvijo žive, igralčeve utelesitve lika z enako kostimirano in le za spoznanje manjšo lutko, ki jo mestoma animira celo sam protagonist osrednje vloge. »Gledališki« del vloge je tako poudarjal človeško toplino, a tudi pokončnost, občutljivost in enkratnost, »lutkovni« del vloge pa njegovo popredmetnost v družbi, občasno prepuščenost večnim igrarjem zla.

Zbor igralcev in animatorjev je izdelal tehnično in interpretacijsko izjemno zahtevno uprizoritev zgledno natančno in disciplinirano ter z vsega občudovanja vrednim komedijantskim zanosom in navdušenjem.

Slavko Pezdir, Delo, 29. 11. 1991

PREMIERA: 13. 12. 1991, VELIKI ODER LGL

prevod, priredba, pesmi in režija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Daniel Demšar

glasba in korepeticije:

Jani Golob

koreografija:

Ksenija Hribar

čarovnik:

Miran Čanak

oblikovanje luči:

Miran Udovič

lektor:

Jože Faganel

izdelava lutk:

Ivica Bilek, Jože Lašič,

Silvan Omerzu, Mitja

Ritmanič, Daša Simčič,

Branko Stojaković

kostumografija:

Tanja Lakovnik,

Sonja Lužar

izdelava scene:

Milan Hrast, Ivan Taks

poslikava scene:

Daniel Demšar,

Daša Simčič

premierna zasedba:

Mojster za (skoraj) vse – pa še

Služabnica, Kuhar, Zdravnik in

Mačo

Urška Hlebec

Muca, Princesa in (Prinčeva)

Mama kraljica

Barbara Jakopič

Kužek, Princ in (Princesin) Očka

kralj

Iztok Jereb

sodelujeta še

Samo Andrejčič,

Slavko Milošič

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

lučni mojster:

Božidar Miler

število ponovitev: **110**

število gledalcev: **22.497**

Oh, te princese

Marie Kubatova
Matjaž Loboda

Preprosta zgodba se odvija na odru, na prizorišču, ki se ves čas spreminja s pomočjo nekaj preprostih paravanov, nato pa nastopi šest pravih lutk: princ, princesa, mačka in pes ter mačji glasbeniki, pa trije igralci v najrazličnejših vlogah. Če niso animatorji lutk, postanejo kralj, kraljica, kuhar, zdravnik in služkinja s pomočjo na glavo obešenih reliefnih predpasnikov, segajočih do pasu, ki zbuja prepričljivo iluzijo nastopajočih oseb. Hkrati se to pokaže tudi kot element komičnosti, ki je v igri tako ali tako ne manjka. Vse skupaj pa popestri nemalo pesmi – glasbo je napisal Jani Golob – ki bodo zlahka ostale v otroških ušesih. K uspehu in učinku predstave pa seveda odločilno pripomorejo trije igralci. Urška Hlebec odlična, iznajdljiva, polna energije v vseh svojih številnih vlogah, Barbara Jakopič pa bo ostala v spominu predvsem kot zaskrbljena kraljica ter Izток Jereb kot dobrodušen kralj.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija, 14. 12. 1991

PREMIERA: 10. 4. 1992, VELIKI ODER LGL

Stotisočnoga

Boris A. Novak

režija:

Mile Korun

dramaturgija:

Mateja Bizjak

likovna zasnova:

Janja Korun

glasba in korepeticije:

Jerko Novak

glasbeni aranžma:

Jerko Novak, Lado Jakša

koreografija:

Ksenija Hribar

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Janja Korun, Božidar Miler

glasba posneta v Studiu Tivoli

tonski mojster:

Gregor Berden

izdelava lutk in scene:

Jože Lašič, Silvan Omerzu,

Mitja Ritmanič

izdelava kostumov:

Mira Jurič

premierna zasedba:

Stonoga

Urška Hlebec

Tisočnoga – Stonogina mama,

Stotisočnoga – Stonogina

babica, Gospa Turšica

Nadja Vidmar

Prodajalec čevljev, Gospa

snažilka, Gospa Matilda

Iztok Jereb

Odrski prometnik

Božo Vovk

sodelujeta še

Slavko Milošič,

Matjaž Pompe

vodja predstave:

Uroš Smasek

elektrikar:

Božidar Miler

garderoberka:

Jadranka Pavlovič

število ponovitev: **115**

število gledalcev: **22.219**

GOSTOVANJA

1996 Češka

1998 Italija

Komedijantska radoživost

Duhovito in optimistično pesniško predlogo so ustvarjalci krstne uprizoritve vešče uporabili za sproščen, domišljijsko razgiban, komedijantsko radoživ in različnim starostnim obdobjem občinstva odprt gledališki dogodek. nega dogajanja. Popolnoma klasično gledališko vlogo je režiser namenil **Urški Hlebec** v vlogi radožive in prikupne deklice Stonoge, porojene na odru iz pločevinastega voziča za smeti. Vir težav, množico stopal s čevlji in

copati, učinkovito ovijata okoli njenega telesa in razvijata z nje dva odrska asistenta. Klasični vlogi animatorjev in interpretov več vlog pa odlično opravljata **Nadja Vidmarjeva** in **Iztok Jereb**, ves čas na očeh avditorija kot mojstra čarobnih marionetnih nití ter glasovnih premaskiranj, ves čas osrednja demonstratorja posebnega ustvarjalnega razmerja med lutko, animatorjem in igralcem.

Pomlad v Lutkovnem gledališču

Borisu A. Novaku je tudi tokrat uspelo prodreti v otroško razmišljanje z navidezno lahkoto in pokazati, da so mali otroški problemi za otroke lahko gromozanski; tudi obuvanje čevljev, še posebno, če imamo sto nog.

Kot vedno je Novakova otroška poezija tudi tokrat tesno povezana z glasbo. Avtor prijetnih in preprostih melodij, ki gredo hitro v ušesa, je Jerko Novak, tudi izkušeni skladatelj otroških »viž«. Zato ne bodite presenečeni, če bodo vaši malčki ob odhodu iz dvorane veselo prepevali. va, gospa Matilda pa nima časa, babica zamudi smrt.

1992–93

Slavec

Hudič in pastir

Gal med lutkami

Hudobni graščak

VDV
(Velikanski dobrodušni velikan)

PREMIERA: 10. 10. 1992, VELIKI ODER LGL

prevod Andersenove pravljice:

Rudolf Kresal

prevod Pavličkovega besedila:

Zdenka Škerlj – Jerman

režija:

Miran Herzog

dramaturgija:

Matjaž Loboda

zasnova in poslikava lutk:

Vladimir Lakovič

zasnova in izdelava scene:

Wang Huiqin, Boro Rotovnik

zasnova igralskih kostumov:

Wang Huiqin

glasba in izvedba:

Lado Jakša

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Miran Udovič

izdelava lutk:

Slavko Hočevar, Jože

Lašič, Miran Prinčič, Kemal

Selmanović, Janko Štefe

navsezava lutk:

Ciril Jagodic, Mitja Ritmanič

izdelava kostumov:

Andra Avčin, Mira Jurič

premierna zasedba:

Cesar

Karel Brišnik,

vodi **Breda Hrovatin**

Mandarin

Božo Vovk, vodi **Peter Dougan**

Dvorni upravitelj

Iztok Jereb,

vodi **Jernej Slapernik**

Dvorni glasbenik

Janez Albreht,

vodi **Marko Velkavrh**

Prva dvorna dama

Lučka Drolc,

vodi **Nadja Vidmar**

Druga dvorna dama

Vesna Lubej,

vodi **Nina Skrbinšek**

Strežnik

Robert Waltl,

vodi **Barbara Jakopič**

Odposlanec japonskega cesarja

Robert Waltl,

vodi **Barbara Jakopič**

Mala kuharica

Irena Zubalič,

vodi **Alenka Pirjevec**

Ribič

Blaž Vižintin,

vodi **Breda Hrovatin**

Slavček

vodi **Cveto Škorja**

Smrt

Nina Skrbinšek

Prikazni

vodijo **Božo Vovk,**

Robert Waltl, Izток Jereb

Glasbenice

vodijo **Alenka Pirjevec,**

Cveto Škorja, Breda Hrovatin,

Jernej Slapernik

Plesalki

vodita **Peter Dougan,**

Alenka Pirjevec

Služabnika

vodita **Nadja Vidmar,**

Peter Dougan

Služabnici

vodita **Breda Hrovatin,**

Peter Dougan

Pahljačar

vodi **Alenka Pirjevec**

Žaba

vodi **Breda Hrovatin**

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

elektrikar:

Miran Udovič

scenski delavec in rekviziter:

Andrej Slinkar

garderobierka:

Jadranka Pavlovič

število ponovitev: **25**

število gledalcev: **4.637**

Slavec

Hans Christian Andersen
František Pavliček
Matjaž Loboda

Preprosta, nežna lepota

sebičnih nasprotovanj. Režija **Mirana Herzoga** je sijajno izoblikovala to silnico besedila – ustvarila je krhko nežno, blago in ljubko, skratka poetično uprizoritev. Odvijala se je po vsej širini odrske odprtine in v nekakšnem supercinemascope formatu (z nizko spuščeni zgornjim robom vidnega polja), kar je ustrezalo velikosti oziroma majhnosti lutk, ki niso bile stisnjene v tradicionalni odski okvir ozkih razsežnosti, temveč

so imele dovolj priložnosti za zanimivo pomensko osvajanje prostora. Prekrasne, drobne, sugestivne marionete, ki jih je zasnoval **Vladimir Lakovič**, so v barvitih kostumih avtorice **Wang Huiqin** in na njeni ter soavtorjevi (**Boro Rotovnik**) sceni pisane igralne podlage, velikih pahljač in navpičnih ter vodoravnih trakov, lampionov... živele svoje pristno razgibano lutkovno življenje.

Lojze Smasek, Večer, 15. 10. 1992

Pusti peti slavca...

Režiser **Miran Herzog** je s sodelavci ustvaril nežno in slikovito uprizoritev, polno eksotičnih podob in vzdušja kitajskega dvora ter krhke lirčnosti. Z majhnimi marionetami na razsežni igralni mizi, okoli katere so slikovito dogajanje oživljali obredno odeti igralci, s spretno uporabo značilnih kitajskih rekvizitov (pahljače, svetilke, poslikano blago) in z okvirno dramaturško vlogo dveh pripovedovalcev, mu je uspelo dosegati avtentičnost podob ter hkrati zadrževati potrebno kritično distanco do njih.

Slavko Pezdirc, Delo, 12. 10. 1992

V uprizoritvi, ki jo menda oblikuje kar ves ansambel Lutkovnega gledališča, je bilo videti nekaj dobrih režijskih rešitev, na primer vpeljevanja marionet na oder in z odra. Posamezni odski odlomki so bili prepričljivi v svoji čarobnosti, pretanjeni skrbi za podrobnosti in včasih tudi za komičnost. Velik delež pri ustvarjanju take odrske iluzije je slonel na odličnem nastopu marionet, to pomeni na dvojicah lutkarjev, tistega, ki marioneto vodi in tistega, ki govori besedilo. Med usklajenimi pari lahko omenimo vsaj **Karla Brišnika** in **Bredo Hrovatin**, **Ireno Zubalič** in **Alenko Pirjevec** pa **Roberta Waltla** in **Barbaro Jakopič**.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija, Radijski dnevnik, 11. 10. 1992

Še smrt prislunne lepoti

Slavec je odrska pesem, polna finih prispevkov; uresničili so jo izvrstni rokohitci »ljublanske šole marionet« ob neposredni, živi igralski (glasovni) orkestraciji. Ne da bi s tem zmanjševali delež ostalih: kreacije **Karla Brišnika**, **Janeza Albrehta** in **Boža Vovka** so vredne spomina.

Milan Dekleva, Dnevnik, 13. 10. 1992

PREMIERA: 8. 12. 1992, KULTURNICA LGL

režija:

Jan Zakonjšek

likovna zasnova:

Silvan Omerzu

glasba:

Igor Cvetko

lektor:

Jože Faganel

izdelava lutk in scene:

Silvan Omerzu,

Daša Simčič,

Mitja Ritmanič,

Damjan Horvat

premierna zasedba:

Šuštarjeva žena, Mat hudičevka,

Krava, Zajec, Medved

Lučka Drolc

Pastir, Lucifer

Alenka Pirjevec

Šuštar, Hudič

Jernej Slapernik

glasbo izvaja:

Blaž Rojko

sodeluje še:

Matjaž Pompe

razsvetljava:

Miran Udovič

število ponovitev: **62**

število gledalcev: **5.778**

Hudič in pastir

Jan Zakonjšek

po motivih slovenske ljudske
pravljice, kakor jo je pripovedovala
Štefanija Likar – Kolarjeva

NAGRADE

1993

26. PIF, Zagreb

priznanje za animacijo in
uporabo več lutkarskih tehnik

GOSTOVANJA

1993 Hrvaška

Komični ravni predstave se je posvetila režija Jana Zakonjška, tako da je iz igre Hudič in pastir nastala zabavna burka polna situacijskih komičnih elementov, poznanih, a vedno smešnih zapletov, ki spominjajo tako na burleske in risanke kot tudi na junake evropske lutkovne tradicije. Vse to se odlično sklada z likovno zasnovo lutk in scene, z značilnimi ročnimi lutkami Silvana Omerzua, pravimi umetninami, ki jim je avtor vtisnil svoj nezamenljivi pečat.

Tadeja Krečič, Radio Ljubljana, 9. 12. 1992

Uspeh slovenskih lutkarjev

Za animacijo in uporabo več lutkarskih tehnik pa je diplomu dobila uprizoritev Lutkovnega gledališča iz Ljubljane **Hudič in pastir** avtorja in režiserja **Jana Zakonjška**. Slednja bo resnično ostala v spominu po domiselnem prepletanju tehnik, med katerimi je dramaturško prevladovala tehnika ginjol, s katero je bila uresničena vrsta duhovitih situacij, ter po »diabolični« likovni podobi **Silvana Omerzua**

Dalbor Foretič, Delo, 4. 9. 1993

Vrnitev naprej

Režija se je z animacijo odločila za drastično dinamičnost, značilno za del ljudske umetnosti. Lutke so se imenitno poantirano pretevale, skakale, dvoumno mirovale, ravnale s predmeti — izzivale s tem mnogo smeha. Uprizoritev je bila v teh prizorih polna pravega tempa.

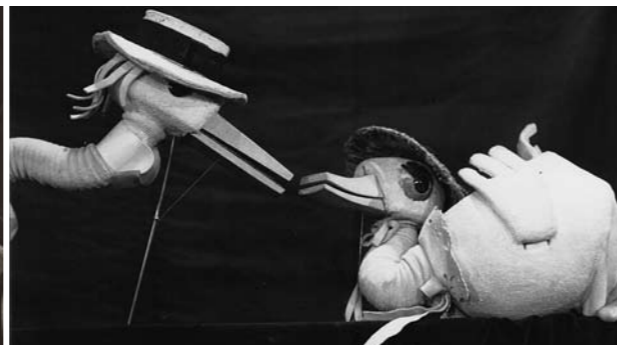
Lojze Smasek, Večer, 10. 12. 1992

Oživljanje izročila

Enovito avtorsko zamisel in odrsko uresničitev je ustrezno dopolnjevala in podpirala glasbena oprema **Igorja Cvetka**, ki jo na izvirnih ljudskih glasbilih in zvočilih ob dogajanju izvaja **Blaž Rojko**, ter zaokrožala disciplinirana in radoživa govorna in pevska interpretacija ter ustrezna animacija **Lučke Drole**, **Alenke Pirjevec** in **Jerneja Slapernika**.

Slavko Pezdir, Delo, 10. 12. 1992

PREMIERA: 13. 12. 1992, VELIKI ODER LGL

režija:

Slavko Hren

dramaturgija:

Matjaž Loboda

lutke (iz različnih predstav LGL)

so zasnovali:

Slavko Hočevar, Jaka Judnič,

Svetlana Makarovič, Marjan

Manček, Silvan Omerzu,

Branko Stojaković, Marija

Lucija Stupica, Marlenka

Stupica

sceno in podobo Gala je

zasnoval:

Tomaž Marolt

glasba:

Svetlana Makarovič,

Jani Golob

koreografija:

Ksenija Hribar

korepeticije:

Nada Žgur

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Božidar Miler, Miran Udovič

izdelava lutk:

delavnica LGL

izdelava Galove maske:

Mojca Smerdu, Marija Jurovič

izdelava scene:

Gregor Kampjut, Rok Lokar

in **delavnica LGL**

premierna zasedba:

Škrat Gal

Robert Waltl

Sapramiška

Nina Skrbinšek

Korenčkov palček

Karel Brišnik,

vodi **Peter Dougan**

Godec

Blaž Vižintin

Sovica Oka

Nadja Vidmar

Oče sovir

Blaž Vižintin,

vodi **Marko Velkavrh**

Kužek Postružek

Nace Simončič,

vodi **Marko Velkavrh**

Maček

Karel Brišnik

Muca

Nina Skrbinšek

Racman Ignacij

Nadja Vidmar

Raca Manca

Nace Simončič,

vodi **Peter Dougan**

Kozel Lisec

vodijo **Marko Velkavrh,**

Peter Dougan, Karel Brišnik

Volk

Blaž Vižintin

Mišji strah

Nace Simončič,

vodita **Blaž Vižintin,**

Marko Velkavrh

sodeluje še

Andrej Slinkar

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Miran Udovič

število ponovitev: **92**

število gledalcev: **16.756**

Gal med lutkami

Svetlana Makarovič

Zelena bleščava

Slavko Hren je z ansambлом pripravil mali zvezdniški *show*. Visok profesionalni nivo izvedbe, kot tudi tehnične opreme in odrskega razkošja, so ob nostalgiji poroki uspeha predstave. Med izvajalci predstave velja omeniti odličnega Roberta Waltla, ki stilizirano v gibu in glasu oblikuje nehvaležno vlogo dobrodušnega Gala. Nino Skrbinšek kot Sapramiško in Muco, v paru s Karlom Brišnikom, Nace Simončič, nesporna zvezda gledališča eksaktno odigra že znane junake in bi bili novi toni pri barvanju likov najbrž odveč.

Jelena Sitar, Razgledi, 8. 1. 1993

Gal (tudi) med lutkami

Liki v predstavi so znani iz mnogih uspešnic Lutkovnega gledališča (pisala jih je avtorica tokratne predstave). Vsekakor gre za izjemno zamisel, ki je tudi zelo dobro realizirana, zasluga pa gre vsemu ansamblu pod režijskih vodstvom Slavka Hrena.

Da je dvojica »živela« s predstavo, so dokazali tudi aplavzi na odprtem prizorišču, še posebej je navdušil s svojim pretanjenim smislom za poezijo Racman Ignacij (Nadja Vidmar).

Barbara Lemež, Slovenec, 15. 12. 1992

Bleščeč večer najboljšega

Kot se za praznični čas spodobi, je ljubljansko Lutkovno gledališče pripravilo uprizoritev, ki bi jo zaradi njenih ustvarjalcev in sestavin lahko brez pretiravanja igrali pod geslom: **The best of Svetlana Makarovič & LGL.**

Med izenačenimi mojstri odrske interpretacije in animacije, ki so navdušili izbirčno premiersko občinstvo, moramo posebej omeniti vsaj **Roberta Waltla** v naporni naslovni vlogi ter vedno znova očarljiva **Naceta Simončiča** in **Nadjo Vidmar**.

Slavko Pezdir, Delo, 16. 12. 1992

PREMIERA: 3. 10. 1970, OBNOVA: 21. 5. 1993, KULTURNICA LGL

režija (1970):

Polde Dežman

obnova predstave:

Nace Simončič

dramaturgija:

Matjaž Loboda

zasnova lutk:

Slavko Hočever

zasnova scene:

Janko Štefe

lektorstvo:

Jože Faganel

izdelava lutk:

Slavko Hočever,

Janko Štefe, Miran Prinčič

izdelava kostumov:

Mateja Kozina

izdelava scene:

Janko Štefe, Polikarp Tavčar

glasbo, posneto s plošče

Slovenske ljudske pesmi in

glasbila, izvajata:

Mira Omerzel – Terlep,

Matija Terlep

postavitve luči:

Miran Udovič

premierna zasedba:

Pavliha

Nace Simončič,

vodi **Breda Hrovatin /**

Alenka Pirjevec

Graščak

Janez Albreht,

vodi **Peter Dougan**

Lizika, graščakova hči

Irena Zubalič

Žlica, kuharček

Nina Skrbinšek

Tožirad, graščakov sluga

Jernej Slapernik

Kmetje

vodijo **Jernej Slapernik,**

Irena Zubalič, Uroš Smasek,

Andrej Slinkar

vodja predstave:

Uroš Smasek

scenski delavec:

Andrej Slinkar

razsvetljava:

Miran Udovič

število ponovitev: **46**

število gledalcev: **5.143**

Hudobni graščak

Albert Papler

Več kot 20 letna patina predstavo o hudobnem graščaku nič ne odvzema, prej nasprotno. Starejšim obiskovalcem Lutkovnega teatra pa morda obudi nostalgichen spomin na Pavlihove vragolije, ki so jim bili priča v mladosti, najmlajše gledalce pa zvabi v svoj domačnostni svet, v katerega se otroci tako vživijo, da vse čas in povsem neobremenjeno sodelujejo.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija, Druga jutranja kronika, 21. 5. 1993

Hudobni graščak

Pri takih starih igrakah, kot je *Hudobni graščak*, ki bi za nepoznavalce lahko veljal za vzorec lutkovne predstave z ročnimi lutkami na klasičnem lutkovnem prizorišču (velikanski pano, za katerim so skriti lutkarji in igralci), so edino merilo uspešnosti otroci. In to merilo je nova obnova dobro prestala.

Šaljivca, ki ga - pod drugimi imeni seveda - srečamo v vseh svetovnih lutkovnih šolah, je tokrat na oder postavil Nace Simončič in s tem praznoval tudi svoj visoki življenjski jubilej. Kljub 75 letom ostaja Nace Simončič zaščitni znak nekaterih lutkovnih likov, ki jih otroci dobro poznanjo in so še vedno zelo živi. Tako bo - upamo - znova oživel tudi Pavliha.

Barbara Lemež, Slovenec, 24. 5. 1993

Črno-bela zgodba v barvah

Prav večje obvladovanje interpretacijskih in tehničnih prvin medija ter sprotno odzivanje na spodbude iz avditorija utegne postati poleg lepe, nekoliko patinirane likovne podobe uprizoritve in zadnje čase vse redkeje uporabljenih ročnih lutk tudi najvznemirljivejša prvina obnovljene uprizoritve. Zavidljivo bogastvo izkušenj in ustvarjalnega navdiha, ki ga v interpretacije svojih nekoliko tesnih in ploskih odrskih likov prinašajo **Nace Simončič, Alenka Pirjevec, Janez Albreht, Nina Skrbinšek, Jernej Slapernik, Irena Zubalič** in ostali, zagotavljata, da bosta zlahten in robot ljudski humor ter komedijska radoživost izvedbe zastrli omenjene slabosti besedila.

Slavko Pezdir, Delo, 28. 5. 1993

PREMIERA: 28. 5. 1993, VELIKI ODER LGL

prevod Dahlove pravljice:

Jože Prešeren

režija:

Matija Milčinski

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Jože Lašič

glasba:

Gregor Strniša

lektorstvo:

Majda Križaj

koreografija:

Sonja Lenard – Šajn

glasba posneta v studiu DTM

vokalna izvedba:

Rozka Tratar

postavitev luči:

Božidar Miler, Miran Udovič

izdelava lutk in scene:

Jože Lašič, Anja Dolenc,

Silvan Omerzu, Mitja Ritmanič,

Daša Simčič, Milan Hrast

premierna zasedba:

VDV

Iztok Jereb

Deklica Zofi

Urška Hlebec,

vodita **Urška Hlebec,**

Marko Velkavrh

Velikan Krvosos

Karel Brišnik

Velikan Mesožer

Božo Vovk

Velikan Kostogriz

Robert Waltl

Angleška kraljica

Barbara Jakopič

Spletična Marija

Lučka Drolc

General

Blaž Vižintin

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

scenska delavca:

Samo Andrejčič,

Matjaž Pompe

razsvetljava:

Miran Udovič,

Božidar Miler

število ponovitev: **112**

število gledalcev: **19.939**

Odrešilna angleška kraljica

Takoj je treba zapisati, da je ustvarjalcem slovenske lutkovne prazgodbe uspelo ustvariti enega najzlahtnejših lutkovnih dogodkov v tej sezoni in na privlačen način uresničiti izvirne zamisli obeh avtorjev.

Naslovno vlogo dobrodušnega velikana je predvsem z govorno zlahtnostjo in prepričljivostjo (v izrazno omejujočem, a zato toliko učinkovitejšem kostumu in maski) izvrstno upodobil **Iztok Jereb**, njegovo nežno partnerko, brezmejno zvedavo siroto, odprto prostosti domišljije pa **Urška Hlebec**.

Slavko Pezdír, Delo, 2. 6. 1993

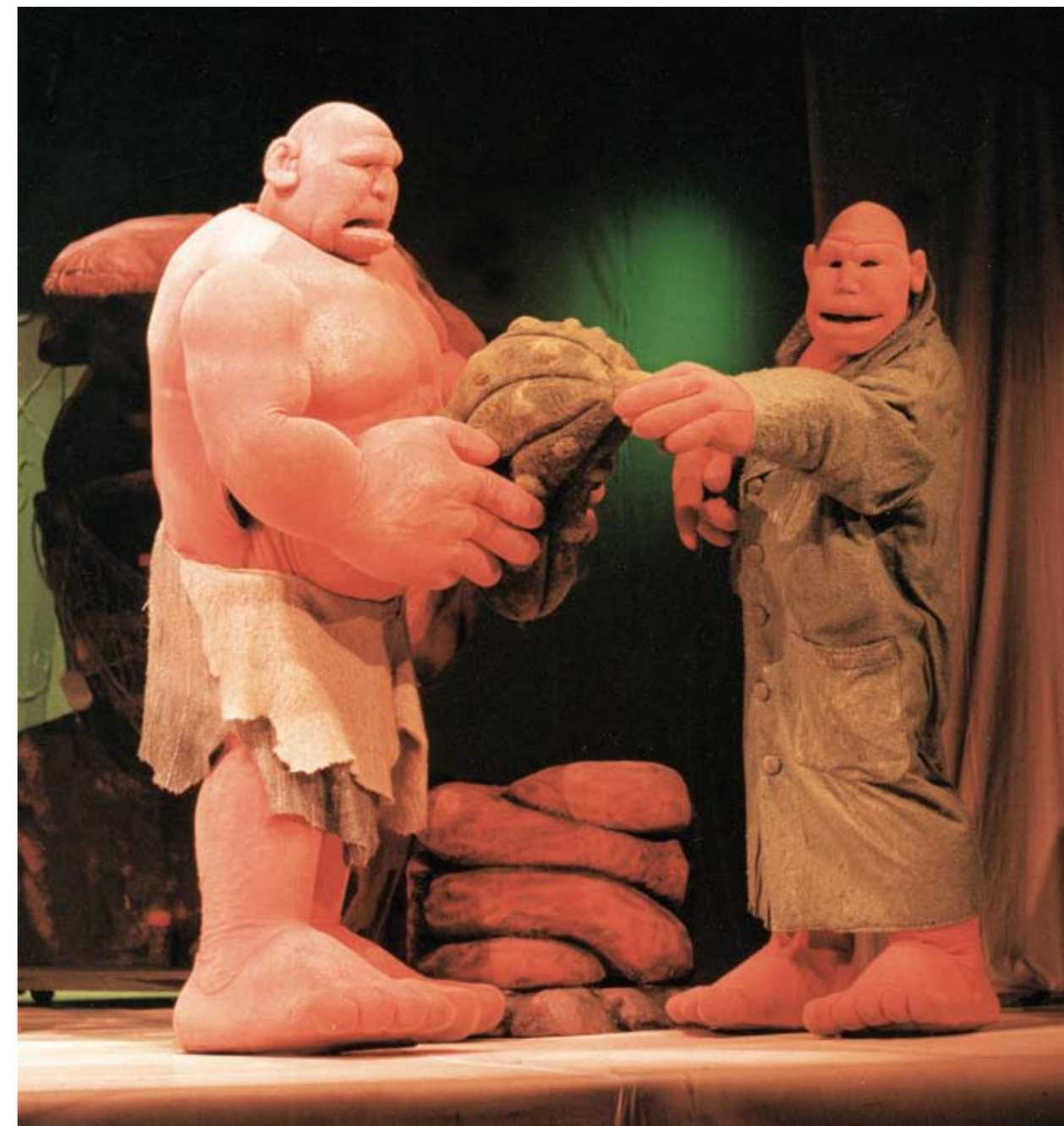
Precej nenavadno, malo smešno, malo žalostno, predvsem pa zanimivo in napejo pravljico so sinoči uprizorili s precej scenarije in z najrazličnejšimi rešitvami, ki jih lutkovni teater ponuja. Vse pa so bile domišljeno in smiselno vpete v celoto, v prepričljiv odrski dogodek.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1 Danes ob 13-ih, 29. 5. 1993

Dobrodušni velikan prevzel občinstvo

Predstava je stilno zelo izenačena, prepolna dovršenih podrobnosti, a Ljubljancani zlahka naredijo več lutk, čeprav se le-te pojavijo le kakih deset sekund. Dobrodušni velikan uspešno obvladuje ne le širino in višino odra, ampak tudi njegovo globino. Ker gre za ogromna bitja in povsem drobno deklico, se je prav s temi razmerji velikosti pri lutkovni kreaciji največ ukvarjal **Jože Lašič**. Igralci so svoje vloge in lutke spoznali do potankosti in skorajda z baletno usklajenostjo in zanesljivostjo ustvarili pravi gledališki dogodek.

Ž. Cuglar, Večernji list, 1. 9. 1994

VDV (Velikanski dobrodušni velikan)

Roald Dahl
Alja Tkačev

NAGRADE

1994

27. PIF, Zagreb

velika nagrada, najboljša

predstava v celoti

GOSTOVANJA

1994 Hrvaška, Pakistan

1995 Hrvaška

1996 Hrvaška, Iran

1997 Italija

A large, stylized number '3' is the central graphic of the page. The left half of the '3' is filled with a solid red color, while the right half is white with a thick black outline. The number is positioned vertically in the center of the page.

1993–94

Grofič prašič

Trdoglavček

Pepelka

PREMIERA: 17. 10. 1993, VELIKI ODER LGL

režija:

Marjan Bevk

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Marjan Manček

glasba:

Aldo Kumar

koreografija:

Nina Skrbinšek

lektorstvo:

Jože Faganel

asistenca dramaturgije:

Alen Jelen (AGRFT)

postavitev luči:

Miran Udovič

oblikovanje lutk:

Anja Dolenc, Jože Lašič

tehnična izvedba lutk:

Silvan Omerzu, Mitja Ritmanič

izdelava scene:

Rok Lokar, delavnica LGL

premierna zasedba:

Cerkvena miš

Nina Skrbinšek

Grofica

Lučka Drolc

Grof

Robert Waltl

Grofič prašič

Karel Brišnik

1. pastirček

Barbara Jakopič

2. pastirček

Irena Zubalič – Žan

3. pastirček

Blaž Vižintin

1. ženska

Irena Zubalič – Žan

2. ženska

Barbara Jakopič

3. ženska

Nina Skrbinšek

1. grofič

Blaž Vižintin

2. grofič

Barbara Jakopič

Grofičica

Irena Zubalič – Žan

Dva božja angela

Nina Skrbinšek,

Irena Zubalič – Žan

Dva hudiča

Robert Waltl, Blaž Vižintin

Krčmar, mesar, divji mož, hudič

Iztok Jereb

Kmet Šisernik

Robert Waltl

Nevesta Ančka

Barbara Jakopič

Nevesta Francka

Irena Zubalič – Žan

Svinje, prašički

vodijo **Karel Brišnik,**

Iztok Jereb, Robert Waltl

sodelujeta še

Matjaž Pompe, Andrej Slinkar

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Miran Udovič

število ponovitev: **52**

število gledalcev: **9.627**

Grofič prašič

Ervin Fritz

Izrazit izvedbeni uspeh

Grofič prašič je torej izrazit izvedbeni uspeh — z nadvse zabavno karakteriziranimi lutkami, njihovo zelo posrečeno komično animacijo in prav suggestivnim režijskim postavljanjem svetlih lutk pred gladko črno ozadje, uporabo redkih, vendar izrazitih rekvizitov in z njimi jasne, mimogrede spreminjajoče se sporočilnosti, posrečeno spremembo različno razvrščenih praktikablov, za katerimi se gibljejo animatorji, iz tehničnega pripomočka v scensko izraznost (postanejo cerkveni hodnik itd.).

Lojze Smasek, Večer, 22. 10. 1993

Če prašič študira Kanta

Grofiča prašiča je režiral Marjan Bevk (dramaturg je bil Matjaž Loboda) s poslušom za avtorjevo domisljico: igro je naravnal v dinamičen niz bufonad in jih okreplil s stopnjevanjem »ponavljajočih« se prizorov. Eklekticistično barvit šopek zvočnih navedkov Alda Kumra mu je nudil solidno oporo.

Grofič prašič je dobra lutkovna komedija tudi zato, ker ji je likovno podobo zarisal Marjan Manček: kdo drug bi imel takšen občutek za humorne razsežnosti odrskih situacij, porojene iz fiksne ideje, ki je v bistvu pretiravanje, torej karikiranje življenja? Samo zaradi Mančka sem še enkrat z veseljem opazoval oder LGL. Igralski ansambel je Grofiča prašiča odigral sproščeno in z minimalnimi riterdandi, čeprav je res, da priložnosti za izrazite animacijske stvaritve ni imel.

Milan Dekleva, Dnevnik, 22. 10. 1993

Moč nepremišljene besede

Bogato priložnost za igro so igralci zanesljivo izkoristili; z elementi giba, petja, glasbe in besede so vodili vsak po nekaj lutk, s sproščeno domišljijo in z ironično distanco so nizali komične momente. Njihova zasluga je, da nujnost in poslanstvo razočaranja — ta kruti proces odraščanja — ki izvira iz obveznega razkoraka med mladostnimi sanjami in življenjsko stvarnostjo, z odra lahko širi spoznanje, da je sleherno, še tako nemogočo danost spremeniti v novo, bolj sprejemljivo, lepšo možnost.

Darka Čeh, Razgledi, 10. 12. 1993

Sprijazniti se z dejanskim?

Uprizoritev režiserja **Marjana Bevka** je gradila na plastičnih, duhovitih, nekoliko grotesknih lutkah in preprostih likovnih aplikacijah **Marjana Mančka**, ki so jih na črnem ozadju razposajeno oživljali radoživi igralci in animatorji, ter na lahkotnem ironičnem razmerju do odrskega dogajanja.

Slavko Pezdir, Delo, 19. 10. 1993

PREMIERA: 17. 11. 1993, KULTURNICA LGL

prevod:

Jože Pengov

režija in dramaturgija:

Matija Milčinski

likovna zasnova ter
izdelava lutk in scene:

Anja Dolenc

glasba:

Jani Kovačič

lektorstvo:

Barbara Zupan

postavitev luči:

Miran Udovič

izdelava kostumov:

Mira Jurič

premierna zasedba:

Ursula – medvedek Trdoglavček,

Lisica in Koklja

Urška Hlebec

Godgift – očka Medved in Kužek

Božo Vovk

Louis – Pišče, inspicient,

pa tudi Kužek, Lisica in Koklja

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Miran Udovič,

Slavko Milošič

število ponovitev: **141**

število gledalcev: **22.929**

Trdoglavček

Jan Wilkowski

GOSTOVANJA

1994 Avstrija

1998 Italija

Vdani služabniki lutk

Spremierno uprizoritvijo lutkovne igrice Trdoglavček Jana Wilkowskega so v ljubljanskem Lutkovnem gledališču ponovno dokazali dvoje: prvič, da se otroci pri njih neznansko zabavajo, in drugič, da ob tem tudi staršem ni čisto nič dolgčas.

Petra Pogorevc, Dnevnik, 19. 11. 1993

Simpatična in topla igra

Mehke in tople lutke Anje Dolenceve (ki je poskrbela tudi za preprosto, barvno toplo in funkcionalno prizorišče) omogočajo s preprosto animacijo hitre zamenjave animatorjev, sodelovanje dveh animatorjev pri oživiljanju enega lika ter aktualizirajo vedno vznemirljivo razmerje med animatorjem, lutko in prostorom. Spevna glasba Janija Kovačiča pa pomaga pri karakterizaciji posameznih likov, ustvarjanju razpoloženj in dramaturških poudarkov.

Radožive, rokohitsko večje in nabrite služabnike »iz boljše hiše« gledalci zaznavamo le na začetku in ob zaključku. Vmes pa nas Božo Vovk, Urška Hlebec in Lojze Sedovnik pritegnijo in prepričajo predvsem kot zavzeti, gibki, požrtvovalni in kolegijski animatorji; govorniki in pevci.

Slavko Pezdir, Delo, 20. 11. 1993

PREMIERA: 29. 5. 1994, VELIKI ODER LGL

režija:

Matjaž Loboda

dramaturgija:

Mojca Kreft

likovna zasnova:

Zlato Rudolf

glasba:

Aldo Kumar

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Miran Udovič

izdelava lutk:

Zlato Rudolf, Gordana Krebelj,

Alenka Pirjevec, Jože Lašič,

Mitja Ritmanič (tehnična

izvedba)

izdelava scene:

Jože Lašič, Mitja Ritmanič,

Peter Peceli

premierna zasedba:

Pepelka

Urška Hlebec, senčno lutko vodi

Berta Bojetu

Pepelkina mama

Barbara Jakopič, senčno lutko

vodi **Alenka Pirjevec**

Mačeha

Nadja Vidmar

Prva sestra

Alenka Pirjevec

Druga sestra

Berta Bojetu

Oče

Iztok Jereb

Princ

Karel Brišnik

Kralj

Iztok Jereb

Norec

Robert Waltl

Golobček

Barbara Jakopič

otroci, konj, metulji, ptice,

drevo, cvetice

vodijo **Berta Bojetu, Karel**

Brišnik, Barbara Jakopič,

Iztok Jereb, Alenka Pirjevec,

Robert Waltl

sodelujeta še

Andrej Akoth, Andrej Slinkar

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Miran Udovič

število ponovitev: **42**

število gledalcev: **7.404**

Pepelka

Matjaž Loboda

po pravljici bratov Grimm

Dognano večplastna uprizoritev

Uprizoritev je poetična, nežna in mehka, zlobo kaže z grotesknim predstavljanjem pokvarjenosti (ne s strah zbujajočo hudobnostjo). Osvaja vso širino in globino odra, kadar jo potrebuje. Zna pa se omejiti na zelo komorne prizore, ki naj drobno zasvetijo pred ogromno črnino prizorišča.

Lojze Smasek, Večer, 1. 6. 1994

S sanjarjenjem nad zlobo

Režiser je skupaj z dramaturginjo Mojco Kreft – ob izvrstni likovni in glasbeni podobi uprizoritve – znova dokazal, da je lutkovno gledališče močno, sugestivno gledališče.

Igralski ansambel Lutkovnega gledališča Ljubljana je po dolgem času stal pred zahtevno animacijsko nalogo. Vso pozornost je bilo treba pokloniti oživiljanju lutk (javank, marionet, senčnih lutk, skupinskih lutk na enem vodilu). K dobri animaciji sodijo glasovi, ki so bili več kot solidni, in vodenje malih protagonistov, kjer je predstava na trenutke izgubljala ritem. Nalašč tokrat nočem pisati o posameznih igralskih dosežkih, ker se mi zdi, da je sijaj lutkovnega teatra v skupinskem ustvarjanju (ne glede na to, ali lutkovni teater deluje kot družina ali kot eksperimentalni laboratorij).

Milan Dekleva, Dnevnik, 2. 6. 1994

A large, stylized number '4' is the central graphic. The left side of the '4' is a red circle with a thick black outline. The right side is a white square with a thick black outline. The number is split vertically by a white line.

1994–95

Medena pravljica

Miklavžev večer

Cirkus Cigumigus

Ime na koncu jezika

Gremo k babici

Večer poezije Lili Novy

Zarika in sončica

PREMIERA: 4. 11. 1994, VELIKI ODER LGL

napisala, spesnila, skomponirala,
režirala, zmešnjavo povzročala,
sceno uredila

Svetlana Makarovič

songe aranžiral,
se zraven zabaval

Jani Golob

z igralci pevske čudeže delala

Nada Žgur

jezik krtačil

Jože Faganel

lutke zasnovali, odrsko

šavje skupaj spravljal

Marjeta Godlar,

Svetlana Makarovič

ozadje tako lepo poslikala

Meta Vranič

v besedilo se je

dramaturško vtikala

Mojca Kreft

dramaturško asistiral

Jasna Merc (študentka AGRFT)

glasove prijazno posnel

Robi v studiju Akademik

poskrbel, da se vse

lepo sliši, gladko teče

Lojze Sedovnik

svetlobne coprnije

Miran Udovič

z izdelavo lutk in scene so

se čisto zadosti namučili

Jože Lašič,

Jernej Slapernik,

Mitja Ritmanič,

Iztok Vadrjal,

Peter Pecelj,

Lojze Sedovnik

premierna zasedba:

živalske glasove spuščali in po
živalsko prepevali ter s tačkami,
repi in smrkici migali

Medved

Iztok Jereb, vodi **Blaž Vižintin**

Čebela

Barbara Jakopič,

vodi **Vesna Lubej**

Sapramiška

Svetlana Makarovič,

vodita **Nina Skrbinšek,**

Peter Dougan

Zajček

Svetlana Makarovič,

vodi **Marko Velkavrh**

Zajklja

Barbara Jakopič,

vodi **Vesna Lubej**

Jež

Jernej Slapernik

Ježevka

Nina Skrbinšek,

vodita **Nina Skrbinšek,**

Peter Dougan

Lisica

Jasna Škrinjar,

vodi **Marko Velkavrh**

Jazbec

Jernej Slapernik

Šoja

Nadja Vidmar,

vodi **Lučka Drolc**

Regica

Svetlana Makarovič,

vodita **Nina Skrbinšek,**

Peter Dougan

Nevihtha

vs

Oblak, oblaček

Nadja Vidmar,

vodi **Lučka Drolc**

na sceni garala

Slavko Milošič,

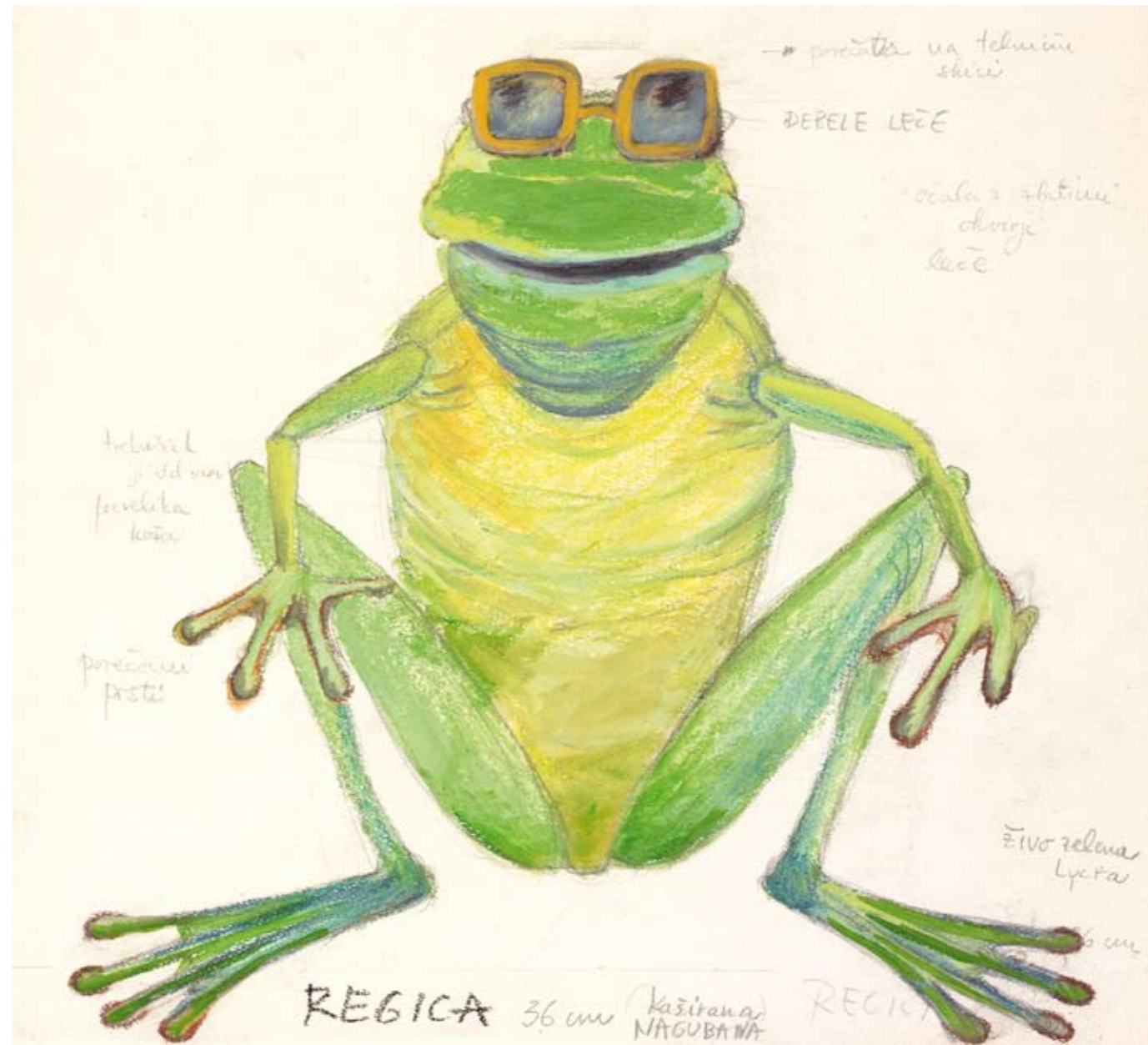
Matjaž Pompe

število ponovitev: **185**

število gledalcev: **36.712**

Medena pravljica

Svetlana Makarovič

Živo in očarljivo

Kar pritegne pozornost mladih gledalcev (ogledal sem si predstavo z nabito polno dvorano zbrano uprizoritvi sledečih in imenitno sodelujočih osnovnošolcev predvsem nižjih razredov) ni izvirnost zgodbe. Tudi napetosti dogajanja ne bi mogli imeti za "krivca" tega učinka. Izredna poetična duhovitost posameznih delov igre oziroma likov in njihovih medsebojnih stikov je tisto, kar gledalca omreži (recimo zajčkovo vztrajno, zahtevno zakajčkanje ob njegovi vedno bolj "razoroženi" in utrujeni mami). Seveda pa očarljivosti te uprizoritve ne bi bilo brez njenega vidnega dela, brez njene razbohotene realističnosti, tako v lutkah kot v sceni.

Tkanje iz medenih niti

S to uprizoritvijo so igralci znova ustvarili vse potrebne in zahtevane možnosti glasovne interpretacije in jo znali dopolniti v zabavni, v močno vspodbujevani in v izrazito komičnost naravnani animaciji marionet, kar je nedvomno zasluga ustvarjalne zrelosti in dokaz profesionalne zanesljivosti ansambla.

Darka Čeh, Razgledi, 25. 11. 1994

Medeno, za malčice in malčke

V uprizoritvenem smislu je bilo treba najti ustrezno vzporednico jezikovno-pesemski večini Svetlane Makarovič: avtorica (tokrat kot režiserka) in dramaturginja Mojca Kreft sta jo na ustrezen način našli v animaciji marionet. V tem smislu je Medena pravljica mali trjumf ljubljanske marionetne šole, saj so Nina Skrbinšek, Marko Velkavrh, Vesna Lubej, Jernej Slapernik, Lučka Drolc in drugi zaslužno pobirali aplavz na odprti sceni.

Milan Dekleva, Dnevnik, 8. 11. 1994

Lojze Smasek, Večer, 16. 1. 1995

PREMIERA: 3. 12. 1994, VELIKI ODER LGL

režija:

Nina Skrbinšek

likovna zasnova:

Mitja Ritmanič

kostumografija:

Jerneja Jambrek

skladatelj in korepetitor:

Borut Lesjak

lektorstvo:

Barbara Zupan

premierna zasedba:

Krišpin

Nace Simončič

Sv. Peter

Branko Miklavc

Gerard

Iztok Jereb

Lucifer

Karel Brišnik

Miklavž

Robert Waltl

Hudiči

Berta Bojetu,

Jernej Slapernik,

Blaž Vižintin

Angelčki

Cepetalčki

vodja predstave:

Uroš Smasek

tehnika:

Andrej Slinkar,

Slavko Milošič

število ponovitev: **65**

število gledalcev: **16.269**

Miklavžev večer

Nina Skrbinšek

PREMIERA: 11. 12. 1994, VELIKI ODER LGL

režija:

Marjan Bevk

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Danijel Demšar

glasba:

Jože Privšek

koreografija:

Janez Mejač

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Miran Udovič

glasba posneta v BRS Akademik

tonski mojster:

Robert Bevc

izdelava lutk:

Ivica Bilek, Jože Lašič,

Mitja Ritmanič

izdelava scene:

Rok Lokar

pri izdelavi lutk in scenskih

elementov sta pomagala:

Ron Preinfalk,

Gabrijel Vrhovec

izdelava kostumov:

Mira Jurič

premierna zasedba:

Krava Elizabeta

Barbara Jakopič

Direktor cirkusa, ki je
tudi Dreser in Čarovnik

Božo Vovk

Klovn

Eva Škofič Maurer

Veliki klovn

Alenka Pirjevec,

Karel Brišnik

Dvigalec uteži Grgur Bomba

Robert Waltl

Metalec nožev

Nožmahandra Maha

Robert Waltl

Krotilec Zverolej

Karel Brišnik

Lev Leopold

Alenka Pirjevec

Levinja Apolonija

Berta Bojetu

Tigrica Genovefa

Robert Waltl

Koza Piruetka

vodi **Alenka Pirjevec**

Mačka Žvrgolinka

vodi **Alenka Pirjevec**

Pes Ritmolenko

vodita **Robert Waltl,**

Karel Brišnik

Vratar – cirkuški strežnik

Andrej Akoth

Cirkuški strežnik

Andrej Slinkar

kloven, kužek, žabe, psi,

mačke, miš, različni predmeti

vodijo **Berta Bojetu,**

Karel Brišnik, Eva Škofič

Maurer, Alenka Pirjevec,

Robert Waltl

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Miran Udovič,

Tomislav Bevanda

število ponovitev: **41**

število gledalcev: **10.575**

Cirkus Cigumigus

Bina Štampe Žmavc

Cirkus v gledališču

Reči smemo, da je v Cirkusu Cigumigusu lutkovno gledališče pokazalo svojo moč: suvereno uprizarja vrvohodce in žonglerje, metalce nožev in silake, kajti v umetnosti animacije ni nič »velikega« in nič »majhnega,« lutki »verjame-

mo« enako kot kostumirane- mu igralcu. Marjan Bevk menjava prizorišča in lutkovne tehnike na filmski način, tako da se predstava pred nami dogaja v divjem tempu risanke ali stripa.

Milan Dekleva, Dnevnik, 13. 12. 1994

Priložnost za vedrino

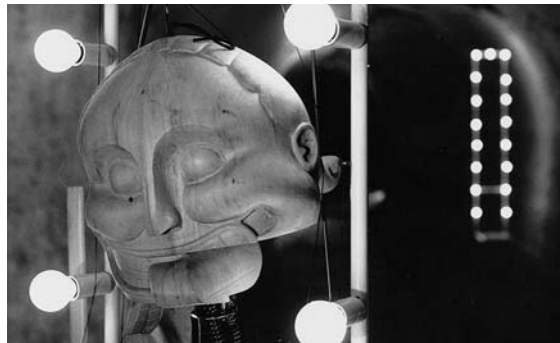
Duhovita "cirkuška" glasba Jožeta Privška, preprosta in jasna ter zabavno suggestivna likovna zasnova uprizoritve Danijela Demšarja, poleg njiju pa še koreografija Janeza Mejača so režiji ob sodelovanju dramaturga Matjaža Lobode omo-

gočili dinamično razposajeno in zabavno uprizoritev, katere glavni junaki pa so bili igralci in animatorji. Nekatere like so igrali tako, da so tičali v njih, druge so vodili od zgoraj ali od spodaj. Skratka pestrost tudi v tem pogledu.

Lojze Smasek, Večer, 13. 12. 1994

PREMIERA: 3. 3. 1995, TUNEL LGL

koncept:

Ivica Buljan,
Laetitia Delafontaine,
Gregory Niel,
Robert Waltl

režijska postavitvev:

Ivica Buljan

prostorna postavitvev:

Laetitia Delafontaine,
Gregory Niel

koreografija:

Mare Sesardić

glasba:

Mitja Vrhovnik Smrekar

sopran:

Norina Radovan

izvedba glasbe:

Godalni kvartet Enzo Fabiani

styling:

Iztok Šostarec

oblikovanje svetlobe:

Zoran Najdenov

prevod v slovenščino:

Tita Simoniti,

Tanja Kremesec

lektorstvo:

Jože Faganel

izdelava lutk:

Jože Lašič

asistenca:

Tatjana Ćimović

tehnično vodstvo:

Božo Miler

tehnična izvedba:

Zvone Urbič, Samo Karailič,

Andrej Akoth, Alojz Milošič,

Andrej Slinikar

izdelava scene:

Rok Lokar, Pecelli, Pečenko

vodstvo predstave:

Lojze Sedovnik

organizacija obiska:

Vera Gojkovič

garderoba:

Jadranka Pavlovič,

Raza Šarić

postavitvev cvetja:

Tomaž Smrtnik

postavitvev v ponor:

Zlatko Wurzburg

premierna zasedba:

Olga Kacjan,

Robert Waltl,

Gorazd Logar,

Nenad Tokalić

število ponovitev: **12**

število gledalcev: **604**

GOSTOVANJA

1995 Portugalska, Hrvaška

V zasledovanju izgubljenega jezika

Olga Kacjan, Robert Waltl, Nenad Tokalić in Gorazd Logar so z veliko energijo bleščeče uprizorili paradoksalne situacije, v katerih se spomini vtiskujejo v nezavestno in določajo vse bodoče reakcije. Le-ti so ob prepoznavi intencij avtorja predstave v svojem igranju napovedali obsesivne motive s konca tega stoletja, ki zasleduje nekatere imaginarne začetke in imaginarno krivdo. Zato Ime na koncu jezika nenavadno drzno polemizira z našim časom in teatrom, ki se je že zdavnaj izčrpal ob uporabi venomer istega nevprašljivega jezika, ki ga sodobni teoretiki imajo le za prazno označbo različnosti.

Gledališki morfemi

Uprizori-
tvena celota je inovativna in dra-
matursko zgovorna, čeprav ima
gledališče vselej samo »na koncu
jezika«: nikdar ga ne izreče do
kraja; ostaja dinamični sklop gle-
daliških morfemov, ki bodo izgo-
vorjeni v pomenljiv gledališki je-
zik šele v »nekih drugih ustih«.

Učinkovito je v pro-
storu izrabljena akustična kom-
ponenta: zvoki prihajajo od po-
vsod, kar gledalca učinkovito di-
slocira. Glasba deluje tako, ka-
kor da poslušamo direktni pre-
vod Quignardovega grafičnega
zapisa v akustičnega, in morda bi
lahko »razcepljeno dejanje še na-
zorneje zgoščevala.

Blaž Lukan, Razgledi, 17. 3. 1995

Dubravka Vrgoč, Vjesnik, Zagreb

Ime na koncu jezika

Pascal Quignard

PREMIERA: 7. 4. 1995, KULTURNICA LGL

režija in dramaturgija:

Alen Jelen

(študent 8. semestra
AGRFT, diplomska naloga)
mentorica za dramaturgijo:

Mojca Kreft

likovna zasnova:

Fojž A. Zorman

glasbena oprema:

Lado Jakša, Berta Bojetu

lektorstvo:

Jože Faganel

izbor kostuma:

Alen Jelen

(iz fundusa Šentjakobskega
gledališča)

izdelava lutk in scene:

Fojž A. Zorman

premierna zasedba:

Berta Bojetu

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Zvone Urbič

število ponovitev: **27**

število gledalcev: **1.884**

Gremo k babici

Berta Bojetu – Boeta

Predstava teče lepo, saj je pripovedovanje Berte Bojetu prijetno, popestrjeno s songi, ki nekako spominjajo na šanson. Poseben čar pa dajejo predstavi lutke iz lepenke, ki so sicer negibljive in jih igralka postavlja v različna okolja, ki se odpirajo kot iz slikanice.

Barbara Lemež, Radio Slovenija 1
Danes ob 13-ih, 8. 4. 1995

Preprosta, iskrena toplina

Berta Bojetu kot pripovedovalka, igralka in animatorica, režiser Alen Jelen (študent 8. semestra AGRFT, ki mu je to diplomska naloga) in Fojž A. Zorman (avtor številnih prizorišč in figuric) so ustvarili izjemno domiselno, slikovito, blago otožno in vendar spet rahlo optimistično uprizoritev. Vse je delovalo kot babičin umik iz nevesele stvarnosti k spominom, spravljenim v alburnih, ki z odpiranjem oživijo.

Lojze Smasek, Večer, 11. 4. 1995

Iskreno, nežno in preprosto

Uprizoritev Alena Jelena zaupa v občutljivost gledalca za umetniško skrbno razčlenjeno in bogato niansirano pripoved. V nasprotju z zunanjo razgibanostjo ter spektakularnostjo standardne medijske ponudbe za otroke ji uspeva ustvariti povsem samobiten prostor in čas za iskreno, preprosto, človeško toplo, krhko in angažirano sporočilo. Pripovedovalka (kot značilno osamljena in dobrodušna babica na gugalniku ob uri, ki šteje življenjske trenutke v neskončnost) ilustrira svojo pripoved z realistično poslikanimi, a pomanjšanimi podobami eksterierjev in interierjev (ki jih ob pripovedovanju odpira iz slikarskih map pogledom gledalcev kot svojevrstne prostorske slikanice) ter z iz kartona izrezanimi pomanjšanimi človeškimi figuricami Fojža A. Zormana. Skrbno izbrane besede čustveno barva z domišljeno govorno interpretacijo, diskretnim gibom, gesto in mimiko ter spevno pesmijo in nežno glasbo Lada Jakše.

Slavko Pezdir, Delo, 12. 4. 1995

PREMIERA: 13. 4. 1995, VELIKI ODER LGL

izbor pesmi:

Barbara Jakopič

režija:

Marjan Bevk

dramaturška svetovalka:

Mojca Kreft

scenska podoba:

Jože Lašič

lektor:

Jože Faganel

scenska glasba in

uglasbitev večine pesmi:

Aleš Kersnik

uglasbitev dveh pesmi

(Morda, Ladja):

Barbara Jakopič

oblikovanje luči:

Božo Miler

glasbena izvedba:

Borut Lesjak (harmonika),**Maja Naveršnik** (violina)

kostum:

Zvezdana Mali

premierna zasedba:

Barbara Jakopič

zvok in tehnika:

Lojze Sedovnikštevilo ponovitev: **8**število gledalcev: **776**

Večer poezije Lili Novy

Zven temnega boga

Nekaterim recitacijam (in večeru v celoti) je zelo primerno razpoloženje z nekoliko nostalgično

Vse priznanje za lep pesniški večer gre umetniškemu vodstvu tega gledališča, ki je tokrat (in tudi sicer ne prvič) tenkočutno prisluhnilo samostojni ustvarjalni pobudi ene od svojih članic, tokrat Barbare Jakopič, in ji z vso profesionalno korektnostjo pomagalo soustvariti pogoje za konceptualno in izvedbeno zgleden Večer poezije Lili Novy.

glasbeno spremljavo pričaral Aleš Kersnik, druge so našle svoj poln notranji odzven v popolni tišini, ob zgovorni kretnji, izrazu na obrazu, osvetlitvi prizorišča, tretje pa je ob dovolj samozavestni in uglajeni pevski interpretaciji Barbare Jakopič ter dobri instrumentalni spremljavi harmonikarja Boruta Lesjaka in violinistke Maje Naveršnik uspelo preoblikovati celo v privlačno obliko šansonu oziroma ušesu prijetne uglasbene poezije.

Slavko Pezdir, Delo, 19. 4. 1995

Ko temni bog vse veže v spev

Barbara Jakopič je recital izvedla z zavidljivo disciplino, v recitacijskem smislu (in tudi v intonaciji) brez napake. Še bolj pomembno je to, da s svojo odkrito predanostjo poeziji in igri daje zgled, kako je treba bistvene stvari izreči brez trikov in odskih slepil.

Milan Dekleva, Dnevnik, 18. 4. 1995

Odrska pesnitev

V črnini odra se rojeva svetloba, najprej rahla, potem močnejša, omejena na nekaj znakov, nekaj barv. Potem pride mednje Barbara Jakopič in govori, zelo iskreno, doživeto, pristno, poezijo Lili Novy. Ne recitira je, temveč jo netaatralno igra. Uspeva v besedilih odkriti zven in pomen, ki ga brez njenega izbora in interpretacije gledalcem pri lastnem

branju ne bi bilo mogoče slišati. Hodi, sedi, stoji, je osvetljena sedaj s te, potem z one strani. Fizično gibanje dopolnjuje seveda neperimerno pomembnejšo notranjo razgibanost. In rezultat je poezija, ki jo gledaš, je gledališče, ki poetično vibrira, je dogodek, ki se publiku vtisne v spomin, je večer Lili Novy in Barbare Jakopič.

Lojze Smasek, Večer, 23. 5. 1995

PREMIERA: 4. 6. 1995, VELIKI ODER LGL

režija:

Jan Zakonjšek

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Danijel Demšar

glasba:

Žiga Golob

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitve luči:

Miran Udovič

izdelava lutk:

Jože Lašič, Ivica Bilek,

Vanda Besednjak,

Ron Preinfalk, Gabrijel

Vrhovec, Iztok Hrga

izdelava scene:

Rok Lokar

premierna zasedba:

Modrijan

Karel Brišnik,

vodi **Sonja Kononenko**

Pavliha

Robert Waltl

Zarika – kasneje španska kraljica

Ana Vipotnik

Sončica – kasneje turška sužnja

Solima

Katja Povše

Oče

Iztok Jereb

Mati

Lučka Drolc

Turški sultan Murat

Iztok Jereb

Vezir na sultanovem dvoru

Robert Waltl

Španski kralj Alfonzo XVI.

Iztok Jereb

Komornik na dvoru

španskega kralja

Karel Brišnik,

vodi **Sonja Kononenko**

glasbo izvaja

Žiga Golob

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Miran Udovič

odrski mojster:

Zvone Urbič

scenski delavec:

Matjaž Pompe

število ponovitev: **24**

število gledalcev: **4.270**

Zarika in Sončica

Ivo Svetina

1995–96

Hočete peti z mano

Zgodba o Ferdinandu

Capek in Klara

Zimska pravljica

PREMIERA: 27. 9. 1995, VELIKI ODER LGL

režija:

Božo Vovk

lutke:

**Anja Dolenc, Agata Freyer,
Jaka Judnič, Jože Lašič,
Ajša Pengov, Branko
Stojaković**

glasba:

**Bojan Adamič, Aleš Kersnik,
Urban Koder, Jani Kovačič,
Jerko Novak, Svetlana
Makarovič, Franci Ogrizek,
Jože Privšek**

premierna zasedba:

Božo Vovk

sodelujeta še

**Sonja Kononenko,
Lojze Sedovnik**

število ponovitev: **90**

število gledalcev: **12.400**

Hočete peti z mano

Božo Vovk

GOSTOVANJA

1996 Hrvaška

Trdoglavček v lutkoteki

Sproščena odrska improvizacija se prepleta z disciplinirano izvedbo izbranih citatov, miza in dvoje lutkarskih zaslonov, izbrane lutke in glasbeni posnetki pa omogočajo trem igralcem, pevcem in animatorjem radoživo, razgibano in neposredno predstavitev nekaterih odrskih in lutkovnih zakonitosti ter različnih tehnik odrske animacije. Dogajanje se ves čas giblje med nazornim realizmom, celo verizmom (pečenje palačink na prizorišču) in povsem sproščeno poetično domišljijo, med vsakdanjo predmetnostjo in igro s predmeti, besedami in njihovimi pomeni.

Slavko Pezdirc, Delo, 11. 10. 1995

Skupno prepevanje

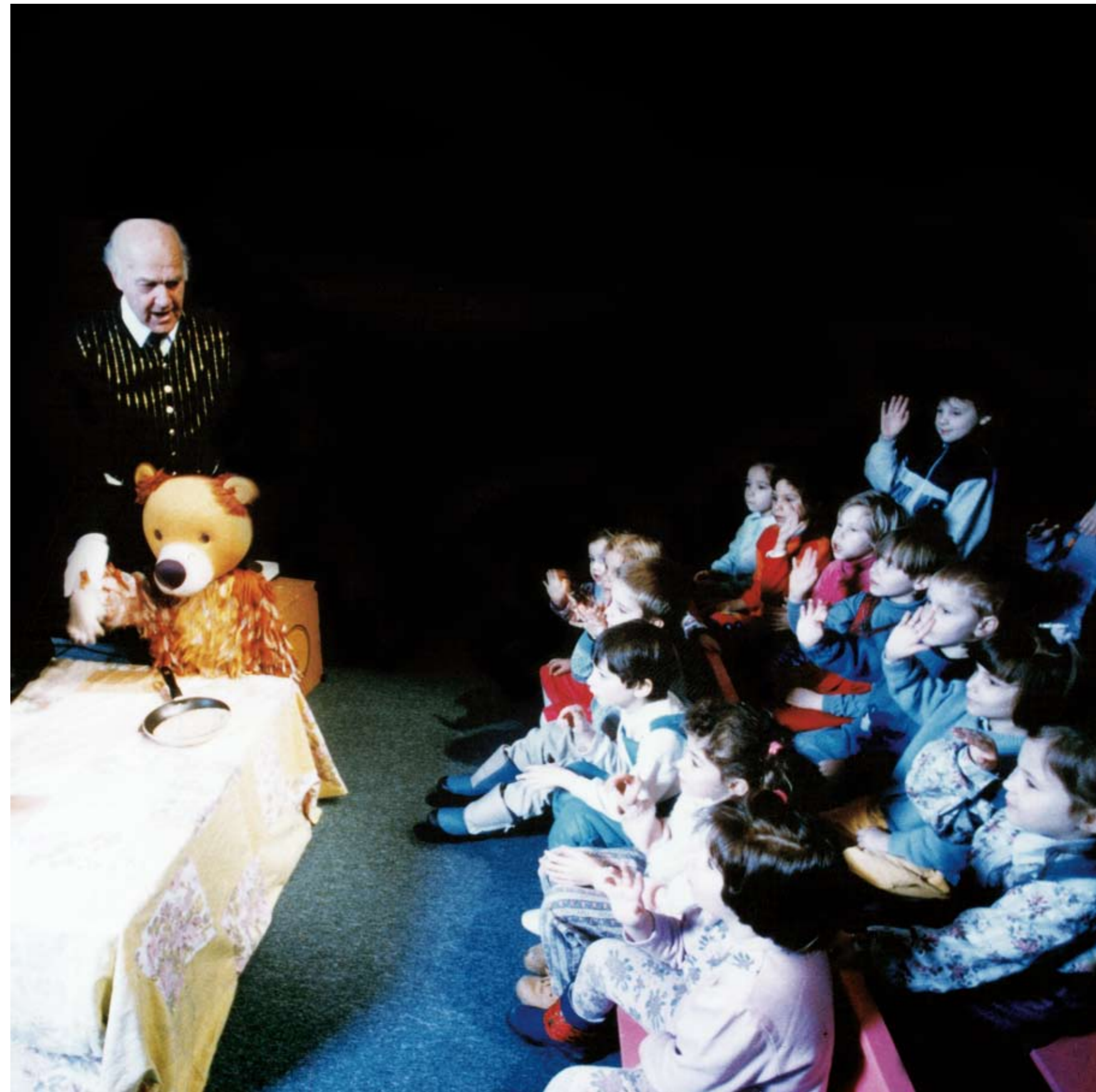
Hočete peti z mano je živ gledališki dogodek, ki ostaja nezahtevno igriv in pretežno površinski ter vsebuje lutkovno komponento bolj kot (včasih nekoliko površno) dodanost. Toda uprizoritev deluje kljub temu kot ubrana in pri otroškem občinstvu odmevna celota.

Lojze Smasek, Večer, 17. 11. 1995

Poglej, lutke pojejo!

Božo Vovk iz svoje glumaške prakse, in v gledališču izkušnja, to je znano, veliko pomeni, v nizanje songov vključuje odrsko improvizacijo. Rdeča nit omenjenih povezav je hkrati nevsiljiva šola animacije (marionet, javank, ročnih lutk), opozorilo na scenske zakonitosti in jezikovne prvine in podobno.

Milan Dekleva, Dnevnik, 28. 9. 1995

PREMIERA: 27. 10. 1995, VELIKI ODER LGL

režija:

Jernej Slapernik

po priredbi in režijskem konceptu Lacija Cigoja iz leta 1988

likovna zasnova:

Kostja Gatnik

glasba in korepeticije:

Aleš Kersnik

koreografija:

Janez Mejač

lektorstvo:

Jože Faganel

kostumi:

Miroslav Sokolovski,

Mojca Makuc

zasnova komedijantskega voza – odra:

Kemal Hrustanović

postavitev luči:

Miran Udovič

izdelava lutk:

Kostja Gatnik in

delavnica LGL

premierna zasedba:

Pripovedovalec

Iztok Jereb

Bikec Ferdinand

Urška Hlebec,

vodi **Jernej Slapernik**

Mama krava

Nina Skrbinšek

Prvi bikec

vodi **Urška Hlebec**

Drugi bikec

vodi **Andrej Slinkar**

Čmrlj

Nina Skrbinšek

Prvi mož

Nina Skrbinšek,

vodi **Andrej Slinkar**

Drugi mož

Iztok Jereb, vodi **Andrej Slinkar**

Tretji mož

Nina Skrbinšek

Puščičar

Nina Skrbinšek, vodita **Nina**

Skrbinšek, Uroš Smasek

Pikador

Iztok Jereb, vodi **Andrej Slinkar**

Matador

Nina Skrbinšek, vodita **Nina**

Skrbinšek, Uroš Smasek

Dama z rožami

Nina Skrbinšek

Voznik

vodi **Andrej Slinkar**

Cigan s kitaro

vodi **Urška Hlebec**

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetjava:

Miran Udovič

število ponovitev: **91**

število gledalcev: **18.824**

Zgodba o Ferdinandu

Munro Leaf
Milan Dekleva

Uprizoritev z mnogimi plastmi

Zgodbo pripoveduje in med dogajanjem komentira ter govori nekaj vlog **Iztok Jereb** (toplo, prikupno humorno). Animatorji so tudi igralci, predvsem na začetku in koncu uprizoritve, ko kot potujoči glumci pripravljajo oziroma pospravljajo svoje gledališče na kolesih. Vidnost voditeljev lutk je tukaj torej največ posrečeno, "opravičljiva". Tako igra (govor, gib, ples, petje, muziciranje) kot pestro izdiferencirana animacija sta na zavidljivi ravni. Vse skupaj pa je združeno v posrečeno zaokroženo večplastno stvaritev.

Lozje Smasek, Večer, 4. 11. 1995

V senci rože še bolj dišijo

Ljubljanski lutkarji so svojo nalogo vzeli resno in jo kot takšno tudi odlično izpeljali. Preprosto glumaštvo in burkaštvo igralcev ter lutkarjev sta, skupaj z uigrano improvizacijo, dovolj močno nasprotje grotesknim oblikam lutk španskih bikoborcev. Zlo je grdo in popačeno, tako da ni niti najmanjšega dvoma, da ne bi bilo na koncu poraženo. »Ker ne gledajo neba, ostanejo brez vsakega duha,« pravi bikec Ferdinand. In še kako prav ima.

Roman Repnik, Dnevnik, 30. 10. 1995

V predstavi se prepletata igra komedijantov v svojih osnovnih vlogah in lutkovna predstava, kar se je velikokrat na lutkovnih odrih že pokazalo kot problematična kombinacija. Toda za sinočnjo kombinacijo tega ne bil mogli reči, saj so se lutke in igralci dopolnjevali in ustvarili prepričljivo celoto, ki ji ni mogoče ničesar očitati. Nasprotno, igralci s svojim petjem, plesom in igro soustvarjajo ozračje, ki je samo zgodbo o Ferdinandu bistveno dopolnilo.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1, Druga jutranja kronika, 28. 10. 1995

PREMIERA: 30. 11. 1995, VELIKI ODER LGL

režija:

Slavko Hren

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Alan Hranitelj

glasba:

Jani Golob

pevsko vodstvo:

Nada Žgur

koreografija:

Ksenija Hribar

svetovalec za animacijo:

Peter Dougan

lektorstvo:

Jože Faganel

postavitev luči:

Miran Udovič

glasba posneta v

BRS Akademik

tonski mojster:

Robert Bevc

izdelava lutk in scene:

Jože Lašič,

Ivica Bilek,

Vanda Besednjak,

Mitja Ritmanič,

Iztok Hrga,

Tina Judnič

mizarska dela:

Rok Lokar

premierna zasedba:

Kuža Capek

Robert Waltl

Kavka Klara

Nina Skrbinšek /

Irena Zubalič Žan

Tanja

Barbara Jakopič

Matej

Karel Brišnik

Mama

Nadja Vidmar

Oče

Blaž Vižintin

Potepuški pes

Karel Brišnik

Potepuški maček

Barbara Jakopič

Muce

Nadja Vidmar,

Nina Skrbinšek /

Irena Zubalič Žan,

Marko Velkavrh

Potepuh

Karel Brišnik

Papiga

Barbara Jakopič

Vrabci

Karel Brišnik,

Barbara Jakopič,

Nadja Vidmar,

Blaž Vižintin,

Marko Velkavrh

vodja predstave:

Lojze Sedovnik,

Uroš Smasek

razsvetljava:

Miran Udovič

odrski mojster:

Zvone Urbič

scenska tehnika:

Andrej Akoth,

Matjaž Pompe

število ponovitev: **81**

število gledalcev: **16.426**

Capek in Klara

Evelina Umek

Capek, potem še Klara

Moram pa reči, da je v uprizoritvi mnogo pozitivnih trenutkov: na prvem mestu je treba omeniti avtorski pečat, ki ga je odru vtisnil likovnik Alan Hranitelj. Všeč mi je »slogovna zaznamovanost« udomačenih, civiliziranih živali, ki se soočajo z »divjjo« svobodo potepuških živali. Tudi scenski prostor, oblikovan kot nekakšna rokokojska ali secesijska štukatura, ponuja lep izziv našemu odnosu do sveta, ki se giblje na robu kiča.

Pomembni so bili tudi animacijski napotki Petra Dougana, kajti zahtevno oživljanje lutk je bilo na visoki profesionalni ravni. Glasovno sta – v pogledu efektne karakterizacije oseb – izstopala Karel Brišnik in Barbara Jakopič.

V nesreči spoznaš prijatelja

Med igralci in animatorji moramo najprej pohvaliti **Roberta Waltla**, ki nam je predstavil po mnogih nepozabnih kužkih **Naceta Simončiča** povsem svojo simpatično, neobgleno, podobo meščanskega kosmatega razvajenčka **Capka**. Odličen v govorni interpretaciji, muzikalen, discipliniran in skrben v členitvi besedila ter

spreten in sproščeno radoživ v animaciji svojega štirinožca je zastajal za velikim vzornikom **Nemara** le še v lajanju. Odlično mu je parirala zlasti v govorni interpretaciji in animaciji kavke **Klare**, čeprav je že po volji avtorice njena vloga pomenljivo odrinjena ob stran, **Nina Skrbinšek**.

Slavko Pezdirc, Delo, 4. 12. 1995

Milan Dekleva, Dnevnik, 2. 12. 1995

Zimska pravljica

Darka Čeh

režija in dramaturgija:

Marjan Bevk

likovna zasnova:

Kemal Hrustanovič

glasba in korepeticije:

Aldo Kumar

lektorstvo:

Jože Faganel

glasba posneta v

Sound studiu Alex

tonski mojster:

Aleksander Kogoj

uvodno in zaključno pesem poje:

Regina

postavitev luči:

Miran Udovič

izdelava lutk in scene:

Jože Lašič, Ivica Bilek,

Vanda Besednjak, Iztok Hrga,

Tina Judnič, Mitja Ritmanič

navsezava lutk:

Mitja Ritmanič

premierna zasedba:

Snežek

Urška Hlebec

Raček

Irena Zubalič

Zajec

Lučka Drolc

Lisica, Maček

Alenka Pirjavec

Miška

Berta Bojetu,

vodi **Peter Dougan**

Palica

Berta Bojetu,

vodi **Matjaž Pompe**

Klobuk

Iztok Jereb,

vodi **Andrej Slinkar**

Snežak

vodi **Andrej Slinkar**

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Miran Udovič

scenska tehnika:

Matjaž Pompe,

Andrej Slinkar,

Jure Slapernik

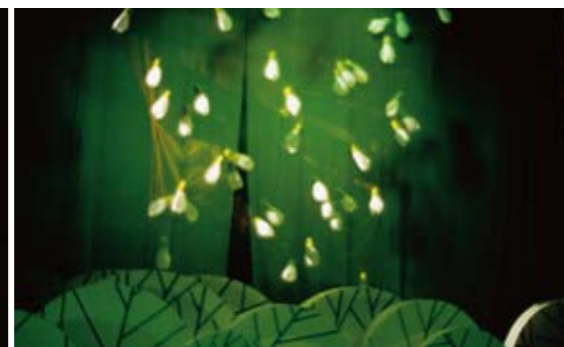
število ponovitev: **51**

število gledalcev: **10.034**

Doživetje s pristnimi marionetami

Prodornost in učinkovitost odrskega dogajanja omogoča besedilo najbolj takrat, kadar je razvidno akcijsko usmerjeno. Včasih pregostobesedni lirizmi povzročajo popuščanje gledalske pozornosti, vendar teh ni toliko, da bi škodili imenitnemu celotnemu vtisu, ki ga pušča v gledalca ta velikopotezno in prizadevno ustvarjena, izvedbeno zelo zahtevna in nadvse posrečeno uresničena prava lutkovna uprizoritev.

Lojze Smasek, Večer, 2. 4. 1996

1996–97

Zvezda in srce

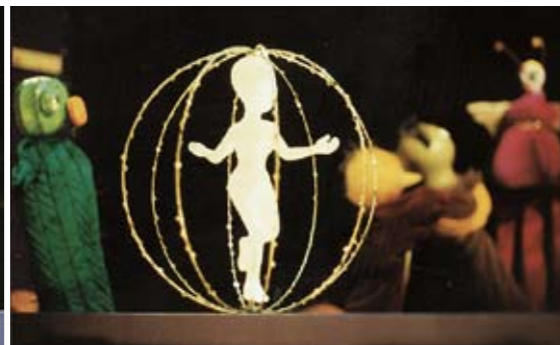
Sedem na mah

Mala Lili

Maček Mačkursson

Kokokoška Emilija

Črne maske

PREMIERA: 29. 9. 1996, VELIKI ODER LGL

režija:

Matija Milčinski

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Janja Korun

glasba in korepeticije:

Petar Ugrin

lektorstvo:

Majda Križaj

asistenca dramaturgije:

Ajda Rooss

koreografija:

Nana Milčinski

postavitev luči:

Miran Udovič

glasba posneta v Studiu Mega

tonski mojster:

Kristjan Cočev

izdelava lutk in scene:

Jože Lašič, Ivica Bilek, Vanda

Besednjak, Iztok Hrga, Mitja

Ritmanič, Tina Judnič

premierna zasedba:

Amor, nagec iz Našega parka

Kresnica, gospodična z lučko

Zvezdana, nič rada gostja

v Našem parku

Tretji Krompir, muzikant

Urška Hlebec

Polž, krajevni dirkač

Hrček Hinko, imenitnik

zlatozmatih prihrankov

Slavec Slavko, tukajšnji

lahkoživec

Kaktus, zbodast gospod

iz daljne tujine

Žaba, točajka v

okrepčevalnici Pri ribniku

Tulipan, lepotec daleč naokoli

Drugi Krompir, muzikant

Karel Brišnik

Kamen, trd, neizprosen mož

Kralj in Kraljica dežele

zgubljenih nepotrebnosti

Vran, v črno oblečen

starejši gospod

Prvi Krompir, muzikant

Iztok Jereb

kot animatorji sodelujejo v

različnih vlogah

Peter Dougan,

Marko Velkavrh,

Sonja Kononenko

kot pevka v Krompirjevem

ansamblu sodeluje ob

Karlu Brišniku in

Iztoku Jerebu tudi

Alenka Godec

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Miran Udovič

odrski mojster:

Zvone Urbič

scenska delavca:

Andrej Akoth,

Slavko Milošič

število ponovitev: **20**

število gledalcev: **3.358**

Žrtve božanskega Amorčka

Režiser Matija Milčinski se je skupaj z avtorico izvirne in zanimive likovne zasnove Janjo Korun odločil za ročne lutke in poigravanje z vzdolžno premičnim paravanom, v katerem je mogoče poljubno spreminjati tudi velikost in obliko odrske odprtine. S tem je podkrepil predvsem humorne in ironične, mestoma celo burleskne prvine besedila (zlasti v karikiranju vsakršnih prilehnosti in slabosti Jesihove različice »Šentflorjancev«) ter izkoristil številne možnosti za (na zunanaj) dinamično uprizoritev.

Slavko Pezdir, Delo, 2. 10. 1996

Ljubiti! Ljubiti koga?

Ljubljansko lutkovno gledališče bo uvodno premiero v letošnje gledališko sezono zagotovo nekoč zapisalo med najznamenitejše uprizoritve v svoji umetniški zgodovini. Delo pesnika in dramatika Milana Jesiha in režiserja Matije Milčinskega namreč že ta čas (ob premieri) spodbuja k razmisleku o bistvu lutkovnega gledališča in lutkarstva nasploh. Iskanje ali vednost, novatorstvo ali tradicija, sanje ali resničnost, zgodba ali misel? Vse hkrati, vendar avtentično, unikatno.

Vladimir Kocjančič, Dnevnik, 1. 10. 1996

Zvezda in srce

Milan Jesih

PREMIERA: 20. 11. 1996, KULTURNICA LGL

režija:

Matjaž Loboda

likovna podoba:

Jože Lašič

glasba:

Aleš Kersnik

izdelava lutk:

Jože Lašič

izdelava scene:

Marko Finec

premierna zasedba:

Krojač, Junaček, Kralj,

Minister, Konjiček

Božo Vovk

Gospodinja, Kraljična,

trije Velikani, Zmaj, Pes

Nadja Vidmar

pomočnik, animator,

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Jure Žnidaršič

število ponovitev: **55**

število gledalcev: **7.770**

GOSTOVANJA

1997 Italija, Avstrija

Sedem na mah

Matjaž Loboda

Sedem na mah

avtor Matjaž Loboda je brez kakšnega vsiljivega pedagoškega prsta predstavil topel in otrokom vedno prijazen dom dedka in babice in tudi hote spletel prijazno pravljico, kakršno znata dandanes povedati le še dedek in babica. Zato v igrici ne manjkajo ne princeska ne kralj, pa tudi njegov minister ne, pa seveda tudi ne tiste obvezne, rahel trepet vzbujajoče pravljичne prikazni, kot so velikani in zmaj in pes, ki je vsaj na videz silno nevaren. In tako, kot se vsaki dobri pravljici spodobí, ima tudi tokratna pogumnega in nabritega junaka Krojačka Junačka, ki bo že vse tako zavrtil, da se bo prav in dobro izteklo.

Lojze Smasek, Večer, 23. 11. 1996

Razigrani predmeti

Prikupno živahna in prijazno vedra igralca sta z nadvse domiselnimi lutkami lahko sledila izvornim režijskim zamislim, ustvarjala dogajanje, ki je bilo igra v igri oziroma igra z igro.

Ta z igro v igri poigrava-joča se igra je s to marme-

ladno zakladno poanto posrečeno ohranila vso uprizoritevno usmeritev k pristni razigranosti in tisti otroški igrivosti oziroma domišljjski razbohotenosti, ki zna iz nič ustvariti vse ali pa vsaj iz malega narediti veliko.

Vladimir Kocjančič, Dnevnik, 22. 11. 1996

PREMIERA: 23. 11. 1996, VELIKI ODER LGL

režija:

Barbara Hieng Samobor

dramaturgija:

Mojca Kreft

likovna zasnova:

Barbara Stupica

glasba, korepeticije:

Nino de Gleria

lektorstvo:

Jože Faganel

asistenca dramaturgije:

Ajda Rooss

postavitev luči:

Miran Udovič

tonski mojster:

Januš Luznar

glasba posneta v Studiu 26

Radia Slovenija

izdelava lutk in scene:

Vanda Besednjak, Ivica Bilek,

Sanja Grcič, Iztok Hrga, Jože

Lašič, Mitja Ritmanič, Barbara

Stupica

fotografija:

Bojan Breclj, Marko Modic

premierna zasedba:

Lili

Urška Hlebec,

vodi **Jernej Slapernik**

Fant

Rok Vihar,

vodi **Alenka Pirjevec**

Mamica

Sonja Kononenko,

vodita **Slavko Milošič,**

Andrej Slinkar

Ladijski kuhar

Karel Brišnik

Morski Mesec

Barbara Jakopič

Morski petelin

Nina Skrbinšek

Morski Alarm

Karel Brišnik

Jata rib

Irena Zubalič Žan

Pingvin

Iztok Jereb

Sova s pipo

Iztok Jereb,

vodijo **Irena Zubalič Žan,**

Jernej Slapernik, Nina

Skrbinšek, Andrej Slinkar

Lev Biči

Karel Brišnik

Bičijeva levja žena

Barbara Jakopič

Papagaj Pago

Blaž Vižintin,

vodta **Jernej Slapernik,**

Alenka Pirjevec

Papagaj 1

vodi **Sonja Kononenko**

Papagaj 2

vodi **Alenka Pirjevec**

Želva s kapo

Nina Skrbinšek,

vodi **Jernej Slapernik**

Severna medvedka

Nina Skrbinšek

Medvedja mladiča

vodijo **Blaž Vižintin, Sonja**

Kononenko, Irena Zubalič Žan

Krava z rožo

Sonja Kononenko

Ladja

Barbara Jakopič

Veter

Blaž Vižintin

Prvi vihar

Sonja Kononenko

Drugi vihar

Karel Brišnik

Sneg

Blaž Vižintin,

vodi **Andrej Slinkar**

Valovi

Iztok Jereb,

vodi **Sonja Kononenko**

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Miran Udovič

odrski mojster:

Zvone Urbič

scenska delavca:

Slavko Milošič,

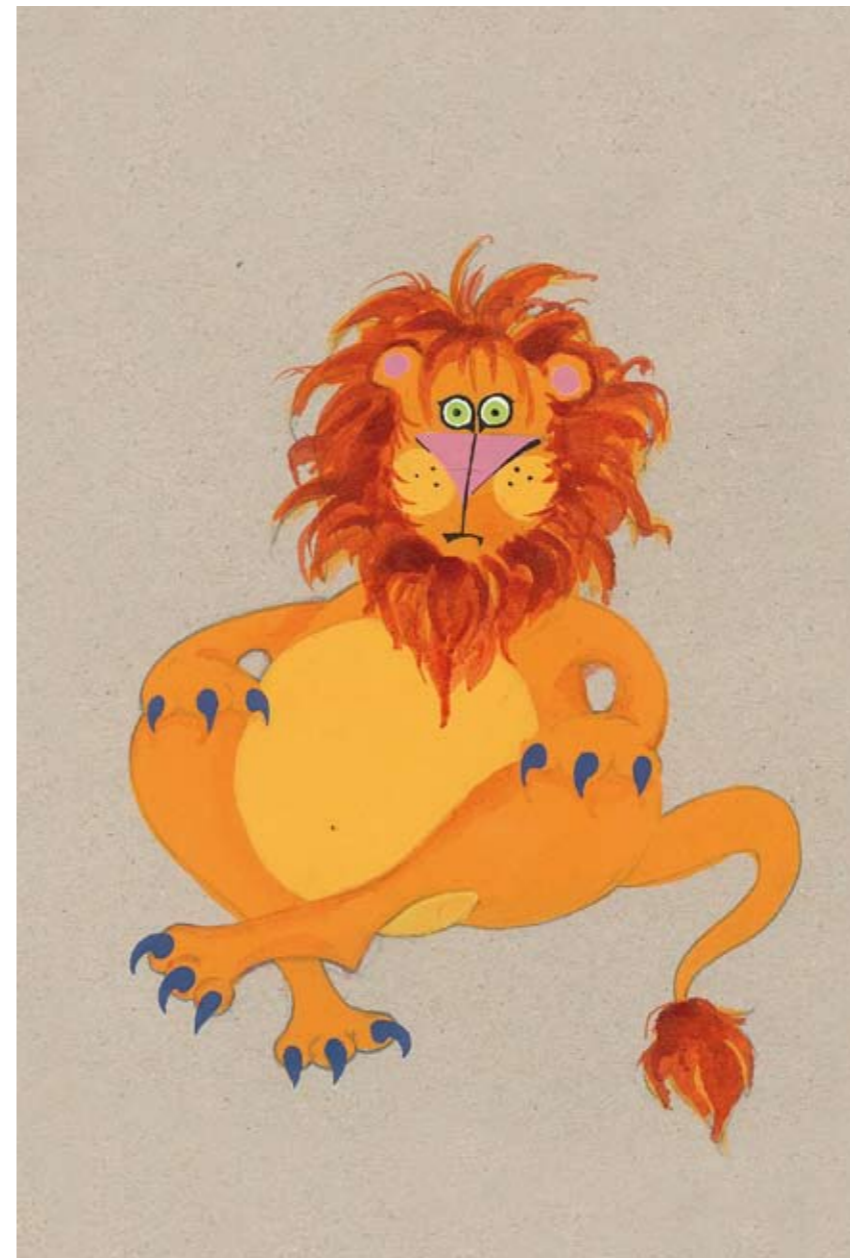
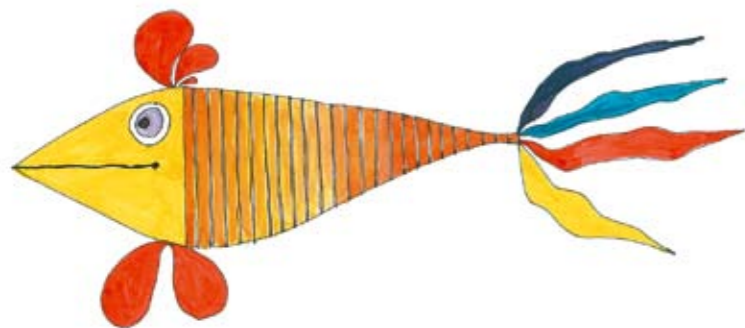
Andrej Slinkar

število ponovitev: **42**

število gledalcev: **7.933**

Mala Lili

Barbara Hieng Samobor

Iz samote v svobodo domišljije

Številčno močan ansambel ljubljanskega Lutkovnega gledališča je z očitno privrženostjo in kolektivno disciplino sledil ambicioznim uprizoritvenim zamislim ter ustvaril iz literarne predloge, ki se zdi sama po sebi najbližja radijskemu mediju, domišljjsko bogato, likovno učinkovito ter izvedbeno enovito uprizoritev. Preprosto svež, nepretenciozen in radosten lutkovni dogodek, ki ga morejo biti veseli ustvarjalci in gledalci (vseh starosti).

Čarobna Mala Lili

Spektakel torej, teater mudi in svet fantazije. Očarljivo! Ta sproščen in neobremenjen, lep likovni svet dovoljuje in omogoča praktično vse, kar zmora lutkovno gledališče, to svojevrstno gledališče lutke se mimogrede pomešajo s kostumiranimi

igralci, živa igralca (Lili, Fant s trobento – Urša Hlebec in Rok Vihar sta dokazala svoj igralski talent) se mimogrede spremijnjata v lutki, pa spet nazaj, s trdnih tal nenadoma pademo v morske globine ali pa se dvigamo čisto pod oblake

Vladimir Kocjančič, Dnevnik, 25. 11. 1996

Slavko Pezdir, Delo, 29. 11. 1996

Sijajna stvaritev

Za resnično celovito posrečenost večplastne stvaritve, in gledališka uprizoritev je tak dosežek, zlit iz več ustvarjalnih slojev, je potrebna najprej dognanost vsake posamezne plasti in potem še njihova medsebojna prežetost. To se je imenitno posrečilo ustvarjalcem Male Lili v Lutkovnem gledališču Ljubljana. Začelo se je z besedilom Barbare Hieng Samobor in potem nadaljevalo še z odrsko izvedbo, ki jo je zrežirala avtorica igre sama.

Lojze Smasek, Večer, 26. 11. 1996

PREMIERA: 13. 2. 1997, VELIKI ODER LGL

prevod in priredba besedila,
besedila songov in priredba
islandskih glasbenih motivov:

Svetlana Makarovič

režija:

Svetlana Makarovič,
Nina Skrbinšek

likovna zasnova lutk in scene:

Jože Lašič

zasnova kostuma Varuške:

Jerneja Jambrek

postavitev luči:

Miran Udovič

izvedba glasbe:

Svetlana Makarovič

glasba posneta v Studiu 26

Radia Slovenija

tonska mojstra:

Miran Kazafura, Sašo Pavlič

izdelava lutk in scene:

Jože Lašič, Sanja Grcić

izdelava kostumov:

Mira Jurič

premierna zasedba:

Gryla

Svetlana Makarovič,

vodi **Marko Velkavrh**

Mačkursson

Svetlana Makarovič

Varuška, Stuvur

Nina Skrbinšek

Jartruda

vodijo **Nina Skrbinšek,**

Svetlana Makarovič,

Marko Velkavrh

vodja predstave in razsvetljava:

Jure Žnidaršič

število ponovitev: **38**

število gledalcev: **5.691**

Maček Mačkursson

Hallveig Thorlacius

GOSTOVANJA

1997 Islandija

Humorno poučna pravljica

Radoživ izvajalski trio – Svetlana Makarovič, Nina Skrbinšek in mojster animacije Marko Velkavrh – je humorno zaobljeno in vzgojno nevsiljivo sodobno islandsko pravljico izvedel z zglodno okretnostjo in sproščenostjo ter s tem poskrbel za učinkovito »posvojitve« doslej neznanih lutkovnih junakov. Med njimi se utegne našim otrokom posebej močno prikupiti prav naslovni junak – Mačkursson.

Slavko Pezdir, Delo, 19. 2. 1997

Prav zaradi sproščenosti, morda malce nenavadnega besedila, izrazov, ki jih slovenski otrok z odra morda ne pričakuje in tudi ne sliši pogosto, a zato učinkujejo karseda komično, potem zaradi odličnih lutk Jožeta Lašiča in Sonje Grcić ter niti malo nenazadnje zaradi prepričljive in komične interpretacije toliko otroškega smeha ob premieri že dolgo nismo slišali.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1
Druga jutranja kronika, 14. 2. 1997

PREMIERA: 26. 4. 1997, VELIKI ODER LGL

režija:

Svetlana Makarovič

pomoč pri režiji:

Marjan Bevk

dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova lutk:

Jaka Judnič

scenografija:

Dušan Milavec

kostumografija:

Jerneja Jambrek

glasba: **Svetlana Makarovič**

glasbeni aranžma songov:

Mirko Vuksanovič,

Svetlana Makarovič

korepeticije:

Nada Žgur

postavitev luči:

Miran Udovič

glasbo songov posnel v

Studiu Sonus:

David Šuligoj

songe posnela v Studiu 26

Radia Ljubljana:

Dare Novak, Cole Moretti

scensko glasbo in besedilo

posnel v BRS Akademik:

Robert Bevk

izdelava lutk:

Ivica Bilek, Mitja Ritmanič,

Iztok Hrga, Sonja Kononenko

izdelava scene:

Dušan Milavec, Franci

Cilenšek, Zvone Urbič

izdelava kostumov:

Mira Jurič

premierna zasedba:

Cilka, gospodinja

Nadja Vidmar,

poje **Brigita Vrhovnik**

Lojz, njen mož

Karel Brišnik

Polde, poveljnik gasilcev

Iztok Jereb

Kokoška Emilija

Violeta Tomič,

vodi **Peter Dougan**

Kokoška Kika

Svetlana Makarovič,

vodi **Sonja Kononenko**

Kokoška Klotilda

Ljerka Belak,

vodi **Irena Zubalič Žan**

Kokoška Korina

Nina Skrbinšek,

vodi **Marko Velkavrh**

Petelin

Bogomir Veras,

vodi **Jernej Slapernik**

Zbor gasilcev

Karel Brišnik, Bogomir Veras,

Iztok Jereb, vodita **Andrej**

Slinkar, Slavko Milošič

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Miran Udovič

odrski mojster:

Zvone Urbič

scenska delavca:

Andrej Slinkar,

Slavko Milošič

število ponovitev: **61**

število gledalcev: **11.608**

Kokokoška Emilija

Svetlana Makarovič

V prvi kurnik po katarzo!

Zamisli o kokoših, ki zavoljo tiranskega odnosa njihove gospodarice Cilke pod vodstvom dežurne upornice Emilije organizirajo vstajo, ne manjka nič. Celo manj kot nič. Še manj, ker sta karakterna razslojitev kokošk in njihova lutkovna podoba izvrstni. Kot bi Jaka Judnič, očka likovne zasnove lutk, prebgnil iz razreda najboljših učencev Jima Hensona in njegovega Muppet Showa naravnost pod streho LGL.

Lutkovni del predstave je navdušujoč. Kokoške marionete so domišljeno izdelane, dobro vodene in imenitno karakterizirane tako po svoji zunanosti, kot tudi po načinu govorice, vedenja in ravnanja.

*Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1
Dogodki in odmevi, 27. 4. 1997*

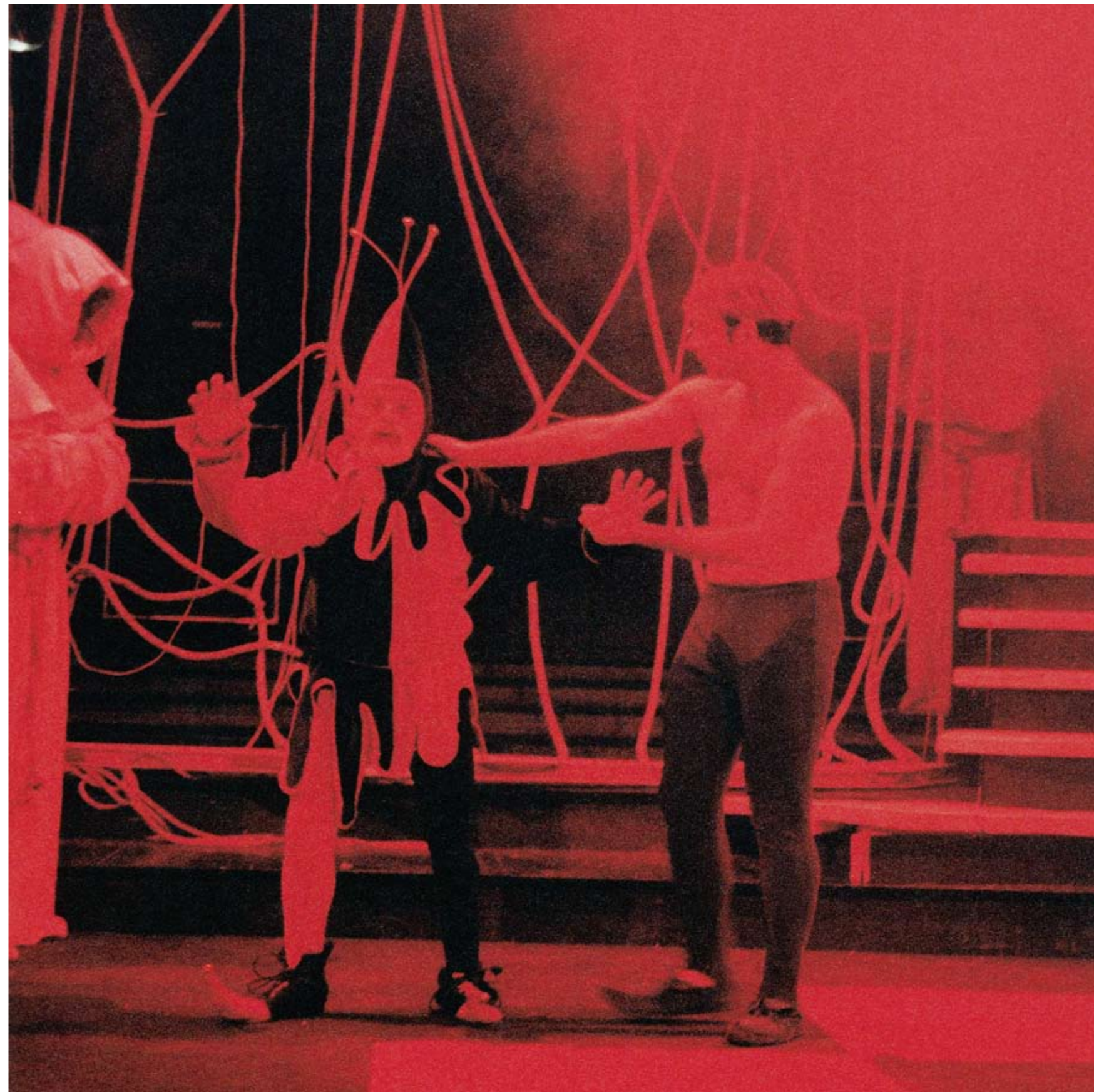
Primož Jesenko, Dnevnik, 6. 5. 1997

Premiera v Lutkovnem gledališču Ljubljana: Igra o (ne)prijaznosti

Režija (avtorica besedila s pomočjo Marjana Bevka) je uprizoritev postavila na široki in globoki veliki oder LGL kot nevsiljivo sožitje človeka in lutke, igralcev gospodinjice in njenega moža ter marionet štirih kokoši in petelina. Odnosi so jasni: lutke so tako velike, kot so kure v primerjavi s človekom, in vodijo jih nevidni animatorji. Vse je dogajanje popolnoma logično in prepričljivo. Vedro, smešno, uglašeno.

Lojze Smasek, Večer, 29. 4. 1997

PREMIERA: 6. 6. 1997, VELIKI ODER LGL

priredba in režija:

Karel Brišnik

glasba:

Marij Kogoj

(po posnetku glasbene drame)

dirigent:

Samo Hubad

likovna zasnova lutk in scene:

Jože Lašič

koreografija:

Janez Mejač

dramaturgija:

Mojca Jan, Mojca Kreft

lektorstvo:

Jože Faganel

lutke so izdelali v delavnicah LGL:

Jože Lašič, Mitja Ritmanič,

Ivica Bilek, Iztok Hrga,

Sanja Grcić

sceno je izdelal:

Zvone Urbič

premierna zasedba:

Lorenzo

Robert Waltl, vodi **Alenka**

Pirjevec (marioneta), **Nina**

Skrbinšek (japonska lutka),

poje **Samo Smerkolj** (bariton)

Donna Francesca

Irena Zubalič, vodi **Peter**

Dougan (marioneta),

poje **Vanda Gerlovič** (sopran)

Ecco, dvorni norec

Blaž Vižintin,

poje **Ljubo Kobal** (tenor)

Romualdo, pevec

poje **Rudolf Franci** (tenor)

Glas

Iztok Jereb

Zbor mrtvih križarjev

Iztok Jereb, Barbara Jakopič,

Božidar Jokič, Andrej Slinkar,

Matjaž Pompe, Nina Skrbinšek,

Lučka Drolc, Sonja Kononenko

Prva maska

vodi **Alenka Pirjevec**

Druga maska

vodi **Lučka Drolc**

Tretja maska

vodi **Peter Dougan**

Četrta maska

vodi **Iztok Jereb**

Peta maska

vodi **Božidar Jokič**

Pietro

Božidar Jokič,

vodi **Sonja Kononenko**

Mario

Iztok Jereb, vodi **Lučka Drolc**

Petruccio

vodi **Alenka Pirjevec**

Kelih

vodi **Peter Dougan**

sodelujejo še

Barbara Jakopič, Lučka Drolc,

Nina Skrbinšek, Iztok Jereb,

Sonja Kononenko, Božidar

Jokič, Peter Dougan, Andrej

Slinkar, Matjaž Pompe

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

postavitve luči:

Miran Udovič

število ponovitev: **3**

število gledalcev: **620**

Črne maske

Marij Kogoj
Leonid Nikolajevič Andrejev
Karel Brišnik

Iskanje prave podobe

Lutkovna adaptacija pa prinaša še eno prednost, ki so jo izkoristili tako oblikovalec lutk Jože Lašič in vsi trije igralci Robert Waltl, Irena Zubalič in Blaž Vižintin kot tudi animatorji lutk. Kogojeva glasba namreč deluje kot izredno močan okvir, znotraj katerega lahko igralci in animatorji, osvobojeni spon klasične dramske in operne interpretacije, z gibom, obrazno mimiko in animacijo ustvarijo fantastično vzporedno resničnost.

Roman Repnik, Dnevnik, 9. 6. 1997

Nesporazum

Igralci in animatorji Lutkovnega gledališča (z Robertom Waltlom v nosilni vlogi Lorenza na čelu) so avtorju priredbe in režiserju sledili z zgledno privrženo stjo, disciplino in požrtvovalnostjo ter si za svoj trud vsekakor pošteno zaslužili aplavz in spoštovanje premiernega občinstva.

Slavko Pezdir, Delo, 9. 6. 1997

1997–98

Najdeni zmajček

Čarobne gosli

Otrok in svet

Namišljeni bolnik

PREMIERA: 5. 10. 1997, VELIKI ODER LGL

prevod iz španščine:

Barbara Pihler

režija:

Mihail Vassilev

asistenca režije:

Barbara Pihler

dramaturgija:

Ajda Rooss

likovna zasnova:

Mihail Vassilev,

Hugo Gutiérrez

zasnova in realizacija

gospoda Tuintama in

Princese:

Silva Bachvarova,

Slavcho Malenov

zasnova in realizacija

zmajčice Agate:

Jordanka Toneva

glasba:

Carlos Andrade

lektorstvo:

Jože Faganel

učenje animacije:

Alenka Pirjavec

postavitve luči:

Božo Miler

premierna zasedba:

Gospod Tuintam, Zlobko,

Tečko, Agata, Gospod,

Lastnik gostilne, Krava,

Društvo proti mučenju živali,

Vrtec in Sirotišnica, Konjederec,

Lastnica hiše, Šef, Čarovnik,

Kralj Devete dežele, Princesa

Urška Hlebec,

Tomaž Pipan,

Robert Waltl

vodja predstave:

Uroš Smasek

razsvetljava:

Tomislav Bevanda

odrski mojster:

Zvone Urbič

število ponovitev: **44**

število gledalcev: **8.839**

Najdeni zmajček

Simon Schwarz

Samuel Finzi

po pravljici Karla Čapka

Predstava, ki nedvomno poudarja prav dimenzijo pozitivnega, dobrohotnosti, sprejemanje in spoštovanje kateregakoli živega bitja, pa naj bo še tako drugačen, je zasnovana kot niz prizorov dramskega in lutkovnega gledališča, kot pripoved ilustrirana z dogajanjem na odru. Tako se pred gledalci vrstijo brez zastojev in premorov v režijsko dorečeni odrski akciji izredno zanimive, domiselne in izvrstno izvedene rešitve.

Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1, Druga jutranja kronika, 6. 10. 1997

Ali je človeško ravnati z živaljo kot s človekom

Najdeni zmajček je dramaturško čvrsto zgrajena predstava, vodena z vedno prisotno režiserjevo rutino, humor na in igriva v besedi in odrski podobi, s hitrim tempom, ki ne popušča do konca, in uporabljajoč raznovrstna likovno-lutkovna in jezikovno-gledališka izrazila.

Urška Hlebec, Tomaž Pipan in Robert Waltl pripovedujejo pravljico

in izmenično nastopajo v vseh vlogah. Kot pozitivno bi rada omenila njihovo izgovarjavo, ki je kljub včasih (zaradi kakovosti posnetka) moteči glasbi prinesla besede v zadnje vrste dvorane. Zanesljiva je bila tudi njihova animacija marionet (pohvala Tomažu Pipanu, ki se je z njimi srečal prvič), ki so s svojimi nežnimi, a čistimi gibi naredile s tempom nabito predstavo zasanjano in pravljico.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 29. 10. 1997

PREMIERA: 27. 10. 1997, MALI ODER LGL

priredba, režija in dramaturgija:

Matjaž Loboda

likovna zasnova:

Milan Klemenčič

glasba in korepeticije:

Gregor Strniša

izvajalci glasbe:

All Capone Štrajh Trio

Vasilij Meljnikov (violina),

Bojan Cvetrežnik (viola),

Igor Škerjanec (čelo)

lektorstvo:

Jože Faganel

učenje animacije:

Peter Dougan

izdelava lutk:

Ajša Pengov

slikarska obnova in

dopolnitev scene:

Mišo Kokovnik

obnova in dodelava lutk,

scene in rekvizitov:

Jože Lašič, Ivica Bilek,

Mitja Ritmanič, Lara Badurin,

Sanja Grcić, Iztok Hrga

izdelava kostuma:

Julka Perko

postavitev luči:

Miran Udovič

glasba posneta v studiu Alien

tonski mojster:

Aleš Trtnik

premierna zasedba:

Ravnatelj gledališča

Iztok Jereb

Gašperček Larifari

Nace Simončič,

vodi **Marko Velkavrh**

Kmet Strniščnik

Božo Vovk

Krošnjar Uzmič

Karel Brišnik

Marjeta

Nina Skrbinšek

Razbojnik Lovež

Iztok Jereb

Razbojnik Grabež

Božo Vovk

Bakrezius, duh Bakrenih gora,

tudi kot Starec

Blaž Vižintin, vodita **Nina**

Skrbinšek, Matjaž Pompe

Knez Rihard

Karel Brišnik

Baron Cacelj

Blaž Vižintin

Princesa Amalija

Barbara Jakopič /

Sonja Kononenko

Dvorna dama gospica Bilka

Nina Skrbinšek

Natakar Filip

Iztok Jereb

Sodnik Pravičar

Božo Vovk

Sodni pisar Zvitec

Blaž Vižintin

Krava

Barbara Jakopič /

Sonja Kononenko

Trabanti

Karel Brišnik, Iztok Jereb,

Božo Vovk, vodijo **Marko**

Velkavrh, Barbara Jakopič,

Blaž Vižintin

Lakaja

Iztok Jereb, Božo Vovk

posebni glasbeni gostje

All Capone Štrajh Trio

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Miran Udovič

odrski mojster:

Zvone Urbič

scenska delavca:

Andrej Akoth, Matjaž Pompe

število ponovitev: **24**

število gledalcev: **1.638**

Čarobne gosli

Franz Pocci

"Bravo, maestro Spagettini!"

V uprizoritvi LGL je zgradba zelo dobro ujeta, tempo ne popusti, podpira jo odlično obvladovanje prostora (vse marionete so vanj zelo dobro umeščene) in marionet samih, ki jim vedno prav pristojit udi glas, ki jih sinhronizira.

Predstava Čarobne gosli je lirična, in to v

najzahtnejšem pomenu-te besede. Ključnega pomena je torej, da je v absolutnem protagonistu, kar Gašperček nedvomno je, ta občutek lirčnosti vseskozi prisoten. Simončiču in animatorju Marku Velkavrhju Gašper prav v tej najpomembnejši točki uspe v velikem slugu.

Anja Golob, Večer, 3. 11. 1997

Mimo vseh pompoznih alternativnih gledaliških in lutkovnih scen so Čarobne gosli preproste, jasne, odprte in to prav zaradi likovne oz. scenske zasnove že pred 40-imi leti pokojnega slikarja Milana Klemenčiča. Gre za neke vrste klasiko, ki pa je fabulativno slabo zgrajena, zato so v dobro predstave prepoznavni dramaturški popravki, ti pa učinkujejo rahlo ironično in se mehko spogledujejo z družbeno satiro, besedne zveze pa trkajo na zavest modernega časa. Predvsem sklepni stavki, ki izvabljajo smeh tudi pri mlajši publiki, preroško in pregovorno namigujejo na znana slovenska rekla.

Magda Tušar, Radio Slovenija 1 Danes ob 13-ih, 28. 10. 1997

Sodobna nostalgija

Klemenčičeve lutke in njegova likovna podoba pa so prav tisti nostalgični prahec, ki nam odraslim v spomin priključijo staro, malo marionetno dvoranico in klasične marionetne predstave, ob katerih smo odraščali.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 29. 10. 1997

PREMIERA: 11. 11. 1997, VELIKI ODER LGL

režija in likovna podoba:

Barbara Bulatović,

Angus Reid

glasba:

Bruce Reid,

Janez Premk

premierna zasedba:

Starši

Angus Reid,

Barbara Bulatović

Strici

Bruce Reid,

Mitja Ritmanič

Prijatelji

Jože Zajc, Budkoviči, LGL

število ponovitev: **19**

število gledalcev: **2.941**

Otrok in svet

Barbara Bulatović
Angus Reid

Skupni projekt LGL in
Speakeasy pictures

NAGRADE

1998

Lutke 1998, Ljubljana

nagrada Mali princ

GOSTOVANJA

1998 Burkina Faso

Z obeh plati resničnosti

*Osvežilni veterc
totalnega teatra na
osrednjem lutkovnem
prizorišču*

*Avtorja in nosilna izvajalca
uprizoritve **Barbara Bulatović**
in **Angus Reid** sta ob izjemno
impresivni in funkcionalni glasbeni
»podpori« **Brucea Reida**
(s citati in domiselnimi svobodnimi
variacijami znanih glasbenih
stvaritev iz evropske in ameriške
klasične ter jazzovske glasbene
zapuščine) učinkovito pomensko
nadgrajevala dovolj domišljeno
dvojezično govorno interpretacijo
besedila z učinkovito govorico
gibljevih odrskih podob*

Slavko Pezdirc, Delo, 17. 11. 1997

»Happy new art!«

Predstava se ne obremenjuje s predalnikom bivanja, starosti, žanrstva, kreiranja. Ji preprosto ni mar. Brca, zabava, ironizira, tepta, razpihuje efekte sveta in z dvojezičnostjo (angleški in slovenski jezik) reže vrtičke – univerzumčke – na brazde zvezdne steze. Resno pričara vse, o čemer ste sanjali, pa si ne upate priznati sami sebi in se vam reži v obraz s tem, kar vas/nas obkroža, pa se delamo, da gre za dimne zavese slabe vesti. Spektakel ponotranjenega pogleda.

Jedrč Jež,
Slovenske novice, 20. 11. 1997

*Otrok in svet je očarljiva predstava, ki se po vsebinski plati dotika neskončno mnogih plati človekovega srečevanja s svetom, v katerega je pahnjen ob rojstvu, po izrazni plati pa se poslužuje prav tako neskončnih možnosti, ki jih ponuja lutkovna umetnost. V tem smislu je predstava *Otrok in svet* učna ura o tem, kaj žlahtno lutkovno gledališče, kako in na kakšen način zna pripovedovati zgodbo. Predstava je dvojezična, a to človek komaj opazi, saj je beseda le en, ne najpomembnejši del predstave, kar pa je samo še en dokaz, kako izvrstna predstava je *Otrok in svet*.*

Tadeja Krečič, Radio Slovenija 1, Danes ob 13-ih, 12. 11. 1997

OTROK IN SVET

Končno predstava, ki je ne spravimo v žep že takoj, ko se za nami zaprejo vrata, ampak razpredamo njene čarobne niti še ves teden. Pri vsem tem pa se ne smemo zaustaviti le ob dejstvu, da gre za prvovrstno uprizoritev, ampak da predstava ponuja in daje še več.

Barbara Zych, Naša žena, 6. 1. 1998

PREMIERA: 22. 4. 1998, VELIKI ODER LGL

prevod:

Janko Moder

prolog, medigre in epilog:

Boris A. Novak

režija, dramaturgija in

likovna zasnova:

Zlatko Bourek

režijski in dramaturški

sodelavec:

Matjaž Loboda

likovna asistenca

in izdelava lutk:

Gordana Krebelj

lektor:

Jože Faganel

glasba:

Gregor Strniša

izvajalci glasbe:

All Capone Štrajh Trio

postavitev luči:

Zlatko Bourek,

Miran Udovič

poslikava scene:

Lojze Sedovnik

izdelava rekvizitov:

Mitja Ritmanič

mizarska dela:

Rok Lokar

odrski mojster:

Zvone Urbič

premierna zasedba:

Argan, namišljeni bolnik

Karel Brišnik

Béline, Arganova druga žena

Alenka Pirjevec

Angélique, Arganova hči

in Cléantova ljubica

Urška Hlebec

Luison, Arganova mlajša

hči in Angéliquina sestra

Urška Hlebec

Toinette hišna

Vesna Jevnikar

Béralde, Arganov brat

Božo Vovk

Gospod Diafoirus, zdravnik

Božo Vovk

Thomas Diafoirus, njegov

sin in Angéliquin snubec

Aljoša Ternovšek

Gospod Bonnefoi, notar

Aljoša Ternovšek

Gospod Fleurant, lekarnar

Aljoša Ternovšek

Cléante, Angéliquin ljubimec

Iztok Jereb

Gospod Purgon,

Arganov zdravnik

Iztok Jereb

vodja predstave:

Lojze Sedovnik

razsvetljava:

Miran Udovič

scenski delavec:

Andrej Slinkar

število ponovitev: 16

število gledalcev: 2.590

Namišljeni bolnik

Vesna Jevnikar je dodobra izkoristila ponujeni ji prostor. Bila je odlična v animaciji in iskanju vizualne izraznosti ter vrhunska v besedno igralski interpretaciji. Na njenem nivoju je bila celotna igralsko-animacijska skupina, ki zaradi besedilnih značilnosti in režijskega pristopa ni imela enakih izraznih možnosti. Izstopalo je tehnično jasno in interpretacijsko izdelano igranje – podajanje besedila. Občudovala sem natančnost in organiziranost pri animaciji.

Mojca J. Zoran, Dnevnik, 25. 4. 1998

Dovršeno, premišljeno, učinkovito

Režiserju je uspelo, kar se v gledališču redko posreči: tako odlično je zaznal besedilo, da ga je lahko nadgradil tako, da zdaj funkcionira kot podstat. Baza, ki ji nadgradnja na novo zategne dramaturške niti, usmeri pozornost, izpelje tezo in, pazite tole, celo umesti jo v kontekst zgodovine.

Estetsko odlično zasnovane lutke v svojo pojavnost zajamejo vse svoje osnovne lastnosti in še celo potem, ko jih animatorji odložijo v priklonu, ne nehajo pripovedovati svojih zgodb. Te lutke so več kot zgolj skupki materiala, iz katerega so narejene. Vsi animatorji to zelo dobro vedo. Z govorom, dikcijo, z usklajenostjo besed, ust in vsega telesa: lutk dosledno nadgrajujejo osebe in so tako daleč nad zgolj posredovanjem vlog. Simbioza obojih je popolna. Tako daleč gre, da jim je omogočen celo detajl.

Anja Golob, Večer, 15. 5. 1998

Radoživa burlesknost

Bourekova uprizoritev, h kateri je prepoznavno glasbo v izvedbi All Capone Štrajh Trio prispeval Gregor Strniša, sodi zagotovo med odrske dosežke, ki so preprosti in drastični, a skrbno domišljeni in virtuozno izvedeni izrazili po izročilu ljudskega oz. plebejskega uličnega gledališča zmore vzpostaviti stik z najširšim krogom občinstva.

Z otroki in odraslimi, krohovatci in večno zadržanimi dvomljivci, z iskalci pozabe in zagnanimi režiserjci, podpomenov, skritih za besedami in odrskimi podobami. Za njeno radoživo burlesknost in prebojno odrsko energijo imajo zagotovo ključno zaslugo igralci animatorji, ki so po večini oživljali po več odrskih oseb.

Slavko Pezdirc, Delo, 24. 4. 1998

Namišljeni bolnik

Jean Baptiste Poquelin Molière

GOSTOVANJA

1998 Hrvaška

